



Ikt. sz.: ISB/73-1/2012.

ISB-24/2012. sz. ülés
(ISB-83/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási **bizottságának**
2012. október 29-én, hétfőn, 10 óra 07 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A drogpolitikai eseti bizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/8542. szám) (Szilágyi László és Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)</i>	5
<i>Szilágyi László előterjesztése</i>	5
<i>Vita, képviselői hozzászólások</i>	7
<i>Szilágyi László előterjesztő válaszai</i>	16
<i>Határozathozatal</i>	18
<i>Egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8750. szám) (Általános vita)</i>	18
<i>Laki Gábor szóbeli előterjesztése</i>	18
<i>Vita</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Az Állami Számvevőszék jelentése a társadalombiztosítási alapokból nyújtott ellátások és szolgáltatások jogosultsági rendjében alkalmazott nyilvántartási rendszerek működésének ellenőrzéséről</i>	24
<i>Dr. Horváth Margit prezentációja</i>	24
<i>Hozzászólások</i>	28
<i>Prof. Dr. Mészáros József válasza</i>	29
<i>Hulák Zsuzsanna válasza</i>	30
<i>Kérdések</i>	31
<i>Egyebek</i>	32

Napirendi javaslat

1. A drogpolitikai eseti bizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/8542. szám)
(Szilágyi László és Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)
2. Egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8750. szám) (Általános vita)
3. Az Állami Számvevőszék jelentése a társadalombiztosítási alapokból nyújtott ellátások és szolgáltatások jogosultsági rendjében alkalmazott nyilvántartási rendszerek működésének ellenőrzéséről
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Fidesz), a bizottság elnöke

Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) Csizi Péternek (Fidesz)
Bábiné Szottfried Gabriella távozása után Talabér Mártának (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) Sáringer-Kenyeres Tamásnak (KDNP)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz) Dr. Stágel Bencének (KDNP)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz) megérkezéséig Bábiné Szottfried Gabriellának (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz) megérkezéséig Dr. Lanczendorfer Erzsébetnek (KDNP)
Tamás Barnabás (Fidesz) Dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz) Kapus Krisztiánnak (Fidesz)
Boldvai László (MSZP) Dr. Szanyi Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szilágyi László (LMP) országgyűlési képviselő
Laki Gábor főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Prof. Dr. Mészáros József főigazgató (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság)
Dr. Horváth Margit igazgatóhelyettes (Állami Számvevőszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégek! Kérem, foglalják el a helyüket, elkezdjük bizottsági ülésünket. Mindenkit sok szeretettel köszöntök. Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes, a helyettesítéseket majd a szavazás előtt ismertetem.

Kiküldésre kerültek a napirendi pontok. Kérdezem, hogy van-e esetleg valakinek hozzáfűznivalója, vagy más napirendi pontot kíván-e felvenni valaki. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor kérem, szavazzunk a kiküldött napirendi pontokkal kapcsolatban. Aki elfogadja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúan elfogadta a napirendi pont javaslatot.

A drogpolitikai eseti bizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/8542. szám) (Szilágyi László és Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

Soron következik a drogpolitikai eseti bizottság létrehozásáról szóló H/8542-es számú határozati javaslat tárgyalása.

Az előterjesztők képviseletében köszöntöm Szilágyi László képviselő urat, és meg is adom önnek a szót.

Szilágyi László előterjesztése

SZILÁGYI LÁSZLÓ (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nagyon örülök, hogy itt lehetek, egy nagyon hangsúlyos és időszerű problémáról szeretnék beszélni és a támogatásukat kérni.

Előljáróban hadd mondjam el, hogy tegnap este egy nagyon szép és méltó esemény volt a Lánchídon; ilyen rózsaszín szalaggal hívták fel nagyon sokan a figyelmet arra, hogy az emlőrák ellen rengeteg tennivaló van, több képviselő is ott volt, szinte minden pártból. És én azt gondolom, hogy itt a mozgalom mentén megvalósult egy civilekből, doktorokból, betegekből, mindenféle politikai erőből összeállt nagy társadalmi koalíció, és ez egy nagyon fontos záloga annak, hogy valamiféle sikert lehessen elérni. Én egy hasonló ügyet szeretnék most idehozni önök elé. Én azt gondolom, hogy a mindenféle drogokkal való közös foglalkozás és az ebben való társadalmi konszenzus előrevihetné azt, hogy bizonyos izgalmas és hangsúlyos jelenségeket kezelni tudjunk.

Egy drogpolitikai eseti bizottság felállítását javasoljuk, aminek van már múltja a parlament történetében, kétszer is volt ilyen típusú bizottság. Esetleg, ha önök között van olyan, aki akkor már képviselő volt és ennek tagja volt, majd mindenképpen mondja el, hogy ez öszerinte milyen eredménnyel zárt, illetve ahhoz képest hogyan lehetne ezt eredményesen csinálni. Tehát 2002-ig állandó bizottság volt a parlamentben, aztán 2007 és 2010 között egy eseti bizottság, ahol én azt gondolom, hogy elég fontos munkát végeztek a képviselők és a szakértők minden párt részéről, és ez komoly szerepet töltött be a probléma tematizálásában és a monitorozásban. Annak idején ez komoly téma volt az EU drogstratégiájának az elkészülése és ennek harmonizálása a nemzeti drogstratégiákkal, ez most újra izgalmas és fontos kérdés, hiszen az év végéig a ciprusi elnökség keretében elkészül az EU új drogstratégiája, és azt gondolom, hogy ezzel kapcsolatban is sok dolgunk lesz nekünk is, bármelyik pártnak legyünk is tagjai.

Elkészült a korábbi európai drogstratégia értékelése, ami nagyon fontos tanulságokkal szolgál, és azt gondolom, hogy méltó módon és magas politikai támogatottsággal ezt meg

kellene beszélnünk szakértők bevonásával és a segítő szervezetek bevonásával. Tehát nem múlt nélküli ez az eseti bizottság, amit én most javasolok Dorosz Dávid kollegámmal, kérem szépen, hogy most is támogassák.

Tisztelt Bizottság! Az elmúlt években jelentős változások történtek a droghasználatban, nem fogok minden jelenségre kitérni természetesen, hiszen én azt gondolom, hogy erre alkalom lesz majd a plenáris vitában, illetve a bizottság működése során ezeket mind elemezni, mindenesetre több jelenség van, ami mindenképpen figyelemre méltó, hogy csökkent a kipróbálás életkora. Ez mindenképpen egy fontos és kezelni való jelenség. Az intravénásszer-használók körében az ópiátfogyasztók száma csökken, viszont nő a stimuláns fogyasztók és az injektálók száma, és hát ugye a parlament is foglalkozott már azzal a problémával, hogy megjelentek az úgynevezett dizájnerdrogok, és ilyen szempontból felrobbant a piac, és ez egy napi probléma, és mindenképpen magas politikai szinten kell kezelni.

Bevezette a kormány a C listát, ami egy nagyon fontos lépés volt, és azt gondolom, mindannyian támogattuk. Ennek folyamatosan monitorozni kell a hatását és eredményességét.

A közelmúltban újabb négy szer jelent meg a feketepiacokon, és az ezek adta problémákat mindenképpen kezelni kell.

Egy másik jelenség, amit közösen éltünk át, hogy változott a büntetőjogi megítélése a droggal kapcsolatos cselekményeknek. A drogpiacon sok tekintetben megváltozott, és drogfogyasztói szokások is megváltoztak, és ezt nekünk kezelni kell, nemcsak büntetőjogi eszközökkel, hanem mindenféle egyéb társadalompolitikai eszközzel is.

A Btk.-t elfogadta az Országgyűlés, de még nem hatályos, és nagyon fontos lenne, hogy még hatálybalépés előtt megnézzük azt, hogy mi várható, hogyan kell átszervezni a büntetés-végrehajtási eszköztárat, és megnézni azt, hogy mennyire felkészültek erre az illetékesek, és össze kell hangolni a büntetőjogi eszközöket az egészségügyi és szociális vonatkozásokkal. Egy alapvetően multidiszciplináris problémáról van szó, ennyiben nyilván fontos lenne, hogy az Országgyűlés többi bizottsága is kiemelten foglalkozzon vele, akár az Egészségügyi, akár az Oktatási bizottságról van szó.

Az ombudsman többször is jelezte már, hogy egyelőre nincsen elfogadott drogstratégiája az országnak, a 2009-ben elfogadottat gyakorlatilag mellőzték, de nem készült még el az új, és nem beszélt róla az Országgyűlés, és nem fogadta el. Ezzel párhuzamosan láthatjuk azt, hogy a kormányzati erőforrások jelentősen szűkültek. Azokról beszélek, amelyek valamilyen módon kapcsolatban vannak a drogügyekkel. Én azt gondolom, hogy mindenképpen szükséges lenne mélyen és behatóan áttekinteni a helyzetet, ami kialakult mára Magyarországon és egy komoly politikai rangot adni annak, hogy a drogügyeket megfelelően tudjuk kezelni.

A prevenció fontosságát minden politikai erő és minden civil szereplő hangsúlyozza, ugyanakkor elég sok ellenőrizetlen háttérű prevenció program fut párhuzamosan. Ezek problematikusak és mindenképpen meg kellene oldanunk, azt gondolom, közösen, hogy ezeknek az akkreditációja kidolgozásra kerüljön, és közösen tudjuk minősíteni azokat a szervezeteket, akik drogprevencióval óhajtanak foglalkozni. Ez egy kiemelt probléma kellene hogy legyen a büntetőügyi eszköztár mellett.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, hogy intenzíven foglalkozzunk a témával, hiszen egy közegészségügyi vészhelyzet elhárítása is felmerülhet. A mindenféle ártalomcsökkentő szolgáltatások hozzáférése meglehetősen leszűkül, számos olyan szervezet van, aki nem kap megfelelő forrást, és párhuzamosan a dizájnerdrogok elterjedésével és a túhasználat gyakoriságának növekedésével a fertőzésveszély is egyre inkább előkerül, és látjuk a nemzetközi példából, akár Románia, akár Görögország példájából, hogy a HIV-fertőzések növekedése figyelhető meg, és ugyanez igaz a Hepatitis-C vírus járványos terjedésével, ami bizony nem független az intravénásszer-használatától, és a marginalizált

drogfogyasztó csoportok körében ez robbanásszerű változást eredményezhet, amire azt gondolom, mindenképpen magas politikai szinten oda kell figyelni, és ezt meg kell akadályozni.

Annál is inkább, mert hogyha pusztán fiskális szempontból nézzük, egy kialakult HIV-fertőzés, egy Hepatitis-C fertőzésnek a kezelése több millió forint egyetlen beteg esetében, és ezek megelőzhető fertőzések és közösen kell fellépünk ellenük.

Nem szaporítom tovább a szót, nagyon várom önöktől, az összes politikai párttól, hogy támogassa ezt a kezdeményezést, és akkor egy éven keresztül, hogyha ilyen formában ezt az előterjesztést megszavazzák, nyilván magas szintű politikai diskurzus folyhat a drogpolitikáról, méghozzá szakértők bevonásával, ami mindenképpen egy komoly hangsúlyt ad ennek a területnek, és nem győzöm hangsúlyozni ennek a jelentőségét. Azt gondolom, hogy hasonlóan a bevezetóm elején említett társadalmi összefogáshoz, ebből a kábítószerügyből is lehetne egy hasonló kezdeményezni. Köszönöm szépen, hogy meghallgatták, és kérem, hogy támogassák az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönjük az előterjesztést. Jelzem, hogy a kormány a napirendi pont tárgyalásán nem vesz részt. Megnyitom ezzel a vitát. Professzor úrnak adom meg a szót.

Vita, képviselői hozzászólások

PROF. DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Meg kell mondjam, hogy a drogkérdés a szenvedélybetegségeknek és –folyamatoknak egy nagyon fontos része, de nemcsak a drog, sok minden más is idetartozik. 1959 őszén, amikor harmadik éve voltam már a pszichiátriai klinika kezdő, zöldfülű orvosa, kaptam azt a megbízást, hogy tartsak egy olyan házi előadást meghívottakkal, amelynek az volt a témája, hogy a drog útja a világban. '59-ben! És akkor buzgó emberként megpróbáltam feltárni azokat a titkos dolgokat, amik titkosak voltak, és egy sor olyan dolgot találtam, ami máig maradandó élmény. Ez az első lépés, amit szerettem volna mondani.

A második lépés, hogy a drogkérdésnek utána, az első Orbán-kormány idején az Idősügyi Tanács társelnökeként ugyancsak meghívtuk az akkor kollégát, aki referált erről. Aztán külföldön és belföldön, egyéb helyeken, konferenciákon ugyancsak tárgyaltuk ezeket a dolgokat, és eljutottunk odáig, hogy kaptunk egy olyan megbízást – ennek én voltam az egyik társszervezője vagy felkért elnöke –, hogy a főváros droghelyzetének a kvázi feltárásához adatokat gyűjtsünk. Ez egy 70 tagú társaság volt – pedagógus, a legkülönbözőbb kiváló pszichológus, szociálpszichológus, orvos, drogszakértőkből –, és letettünk a főváros asztalára egy közel százoldalas jelentést arról, hogy a fővárosban mit találtunk. Ez titkos dolog volt, nem lehetett nyíltan beszélni róla, nagyon komoly, zárt és tapasztalatokkal és ismeretanyaggal, amihez hozzájutni önmagában nagyon nehéz volt. A lényeg az, hogy akkor már, tehát a '70-es évek közepén, a második felében, amikor ezt végeztük, már akkor itt volt a kemény drog. Körülbelül 20-30 ezer emberről tudtunk, hogy valamiképpen ennek a függőségében – a szenvedély folyamatokkal együtt – van, nem lehetett nyilvánosságra hozni, és letettük ezt a főváros vezetőségének az asztalára, máig nem tudom, hogy mi lett a sorsa, de semmi eredménye nem volt.

De nem is ezt akartam mondani, hanem azt, hogy a drogkérdés olyan kérdés, amelyik ősidőktől gyakorlatilag megoldatlan, ez nem pesszimizmus a részemről, hanem a realitás. Magyarán mondva, a drogügyet lehet sokféle szempontból kezelni, figyelni, ellenőrizni, tiltani, nem tiltani, a lényeg az, hogy a célzott rendszerszemléletű, és a gyakorlatban hasznosítható módszerek nem alakultak ki kellőképpen, mert mindenki valamilyen függőségi rendszerben próbálja ezt megtenni. Függőségi rendszer a pénzügyi dolgoktól, a szegénységgel összefüggésben, a világ egészében véve tömegesedésében kialakuló hallatlan nagy tömegeket érintő frusztráció kérdése, társadalomlélektani, politikai-lélektani kérdés, ami azt is jelenti,

hogy minél inkább szaporodik az emberiség, annál inkább egy sor olyan frusztráció éri, aminek a következtében kialakul a függőséget jelentő drogéhség vagy szenvedély folyamatnak a felerősödése, és ez betérjed mindenhova. Erre rászáll a világgazdaságból a maffia, rászáll a pénzügyi világ, rászáll sok minden, ezt tudjuk nagyon jól.

Az, hogy ez a javaslat és ez az elképzelés ez egy fontos téma, azt én állítom, tapasztalatokból, egyéb dolgokból is. Tehát nagyon fontosnak tartom, csak az a kérdés, hogy ezt hogy valósítsuk meg. Tudniillik az alapkérdés az, hogy hogyan hat a drog és miért. Kettő. Miért érint ez a járvány, ez a szenvedély járvány, még több és még több embert, főleg az ifjúságot az akcelerált élet mellett, tehát előbbre kerüljön minden. Előbbre kerül az ifjúság érlelődési folyamata, akcelerálódik, és ezzel vele jár az, hogy ráadásul a nevelési rendszerekben, ugye ezekkel nagyon-nagyon rosszul bántunk és bántak, nincsenek megfelelő olyan – nem stratégia kérdés ez – közelítő gondolatok, hogy hogyan közelítsük a szenvedély folyamatokat. A szenvedély folyamatok azok az élet mindennapi életéhez tartozó kérdések, embertani kérdések, társadalmi kérdések, politikai kérdések, szakmai kérdés, gazdasági kérdés, kereskedelmi kérdés és így tovább. Na most, ha ezt nem ilyen rendszerben gondolkozva, és nem ilyen rendszer rálátással próbáljuk valamiképpen valamilyen bizottság révén megközelíteni, akkor az egész eleve már kudarcba fulladt, mert nincs értelme. Az, hogy ilyen méréseket végzett hány ember, hol, mikor, hány fiatal, milyen iskolázottsággal, azok a szokásos statisztikai módszerek; és ugye a statisztika olyan, mint a gyerek keze ügyében a kalapács, mindig talál vele kalapálni valót, úgyhogy ezek alkalmatlanok arra. De ezt magunk között mondom, világos, hogy ezt nem terjeszti az ember, hogy emberek figyeljetelek ide, hiábavaló mindaz, amit ti itt hablagyoltok, mert a szakemberek is, meg a többiek is – ez az egyik kérdés. Tehát, rendszerben kell összeállítani a programot, alapozottan kell összeállítani, abba olyan alapokat kell beépíteni, hogy annak legyen eredménye, mégpedig előreható eredménye, tehát egy folyamatelemző rendszerben folyamat értelmezés, monitorozásnak is hívják; a folyamatelemző rendszernek legyen akkor mindig egy megbeszélése, értékelése.

A másik dolog, hogy kik legyenek ennek a tagjai. Mindenki tudja, hogy ez egy óriási probléma, ma már a vízcsapból is ez folyik. Bemutatják a filmek, egyik oldalról ugye a média bemutatja azt, hogy milyen szörnyű dolgokkal jár, ezt mi tudjuk nagyon jól. De a másik oldalról is bemutatják, hogy a mindennapi életben ott vannak az akciófilmek és ott vannak a droggal kapcsolatos összes bűnözési dolgok; ott vannak a szemétnek, a szennynek a legkülönbözőbb agressziói. Na most, ebben semmiféle eligazító szempont nem jelenik meg. A pedagógusokat akkor végigjártuk a fővárosban; voltak olyan speciális büntetésben részesülő fiatalok, akik mind büntethetők voltak, de elkülönítetten a Villám utcában gyűjtötték őket, és ott halálesetek voltak, ott kokain volt, a legkülönbözőbb dolgok, ez rég volt, a '70-es évek. És nem mindegy, hogy kiket vonunk be. Kik azok, akikre lehet számítani, hogy ez valóban mértéktartóan, de következetesen, megfelelő módszerekkel, szoftverekkel módosított programban kerül mégiscsak megbeszélésre, kutatásra, sok mindenre.

Tehát én a magam részéről elvben és eszmeileg, gyakorlatilag egyaránt fontosnak tartom a drogkérdés felülvizsgálatát. Tehát azt, hogy a drogkérdésről úgy beszéljünk, hogy annak legyen értelme, és az ne legyen ilyen elvárólagos program, hogy akkor ide ennyi pénz, oda annyi pénz, és akkor majd ezek megcsinálják ott, majd a pedagógusok megcsinálják, majd a pszichológusok megcsinálják. Nem, először is nyilvánvaló többféle tudományos emberre van szükség, többféle gyakorlati emberre, és ezen belül viszont meg kell tudnunk fogalmazni azt, hogy mit akarunk elérni. A drogot kiirtani a világból nem lehet. A drogterjesztőket megállítani eddig sehol a világon nem lehetett. Ott, Délkelet-Ázsiában megcsinálták, nincs is. Szingapúrban nincs drog, ha van, akkor kész, végeznek. Az Amerikai Egyesült Államokban hosszú időn keresztül vizsgálták, figyelték, hogy melyek azok az államok, ahol a drogüggyel kapcsolatosan a szigorító és a szigorított intézkedéseknek milyen eredménye van. És érdekes módon – erről keveset beszélünk – azokban az államokban, ahol

az alkohol nagyon szigorú kemény, a drogterjesztőnek, a drogfogyasztónak és a közreműködőnek egyaránt köze volt ehhez felelősség szinten, ezeket hihetetlen keményen büntették, és azokban az államokban körülbelül egy olyan 4-5 éven belül a drogfogyasztás és terjesztés lezuhant 25-30 százalékra.

Tehát, ha azt mondjuk ma, hogy kemény, minden kemény. Egy injekció beadása is kemény, egy műtét is kemény dolog, hát még egy szív, vagy egy agyműtét, persze, hogy kemény. De vannak olyan dolgok, ahol az ember nem engedheti meg magának azt, meg egy társadalom – nem mondom, hogy liberalizáló, mert az egész világ sokféle irányban halad –, hogy óriási károsodás, óriási veszteség, nemzedékekre kiható hosszú távú devalválódás és károsodás alakuljon ki nemcsak nemzeti szinten, egészében véve globálisan is, meg regionálisan is, az Európai Unióban is. Mert, ha megnézzük azt, hogy az Európai Unió miben tud egyáltalán valami értelmes, közös célra törekvő, és előremutatón is jó módszerekkel működő programot kialakítani, akkor én nagyon szkeptikus vagyok a jövőt illetően is, mert tele van mindenütt a befolyásoló maffia hatásokkal. Az Egyesült Államokban, Európában, Távol-Keleten egyaránt, ahol „kemények és kegyetlenek” – idézőjelben -, ott nem azt nézik, hogy szegény elvonása milyen szörnyű dolgokkal jár; igen, szörnyű dolgokkal jár, de még nagyobb probléma az, ha nem vonják el, vagy nem izolálják, nem foglalkoztatják, nem munkáltatják, nem vonják be olyan napi kemény, fegyvelmezett programba, ott bizony ezek nem oldhatók meg. Úgyhogy én a magam részéről minden keresztyéni adottságommal és alapozottságommal együtt azt mondom, hogy ennek a gondolatnak támogatója vagyok, a felvetett kérdést nagyon fontosnak tartom, a kimunkálásában nagyon alaposan át kell gondolni, hogy mit akarunk, mennyit akarunk és hogy akarunk és kikkel. Ehhez aztán a háttért, a jogi feltételeket természetesen figyelembe kell venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén képviselő úré a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Nagyon alapos elemzést hallottunk Iván professzor úrtól és az előterjesztőtől is. Én egy dologgal szeretném kiegészíteni. Egyszer egy kutatásnak részese voltam pártfogó felügyelőként 2003-2004 körül, amikor az eltereléssel kapcsolatban végzett a minisztérium egy kutatást. Az eredménye meglelt, és az eredményeképpen csak egy büntetésvégrehajtás-technikai dolgot változtattak az egészen, tehát a pártfogó felügyelettől az eltereléses fiatalok átkerültek pusztán a rendőrségre, és nem is volt köze hozzá a pártfogó felügyeletnek, sőt az ügyészségnek sem. Ennyi változott. Illetve most történt ezzel kapcsolatban változás, az új hatályban lévő Btk.-ban lesz egy változás az elterelések megismételhetetlenségéről. Mindez szép és jó, de ez is inkább csak egy ilyen büntetés-végrehajtási technikai dolog. Az a kutatás is kimutatta nagyon sok pontban, hogy az elterelési rendszer úgy, ahogy van, nem működik, nem hatékony, éppen ezért nagyon fontos az, hogy ennek a normális felülvizsgálata is megtörténjen, és az ott született konzekvenciákat használják fel az új elterelési rendszer kialakításához, ugyanis lehet, hogy kényszerűen nem lehet senkit leszoktatni a kábítószerrel és a szenvedélyről senkit sem lehet elterelni kényszerrel, viszont, ha ez egy normálisan kidolgozott rendszerben működik, akkor elképzelhető, hogy motiváló erőként hat az önkéntességre, ugyanis hogyha egy hatékonyan működő elterelési rendszer van, akkor a bűnüldöző szervek is motiváltabbak abban, hogy felderítsék ezeket a kábítószeres eseteket és akkor nem egy parttalan, teljesen fölösleges büntetőjogi eljárás lesz, hanem egy ténylegesen, a rendszer nézőpontjába, az ellátórendszer, illetve akár az egészségügy látókörébe kerülhetnek fiatalok. És ezért fontos az, hogy ez egy normálisan működő rendszer legyen, és ne a drogozás folytatódjék, és ne a rendszer kijátszásáról szóljon ez az egész eltereléses rendszer, hanem ténylegesen drogmegelőzésről és bajba került fiatalok, illetve idősebbek megmentéséről szóljon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Vágó Gábor képviselő úré a szó.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Egyrészt nagyon örülök, hogy itt már szakpolitikai részletkérdésekbe is merült a vita, hiszen pont ez mutatja annak igényét, hogy erről a témáról beszélni kell. Másrészt annak is örülök, hogy az eddigi vitában megszólalók mind azt az előterjesztői szándékot támasztották alá, hogy interdiszciplináris megközelítésre van itt szükség, nem elégséges az, hogy egyetlen szaktanárságban vagy albizottságban foglalkozik a politikai elit ezen kérdéskörrel, hanem igen, egy eseti bizottságra van szükség, amely esetleg több szaktanárságban lévő szakpolitikus munkájával ki tud dolgozni egy olyan munkát, hogy lehet, hogy nem lehet megszüntetni ezt a kérdéskört, de enyhíteni a problémán igenis lehet szerintünk. És az eddig elhangzottakból számomra az következik, hogy mindenki tudná támogatni eseti bizottság létrehozását. Ez azért is volna szükséges, hogy végre kimozduljon a holtpontról ez a diskurzus, ami az elmúlt időszakban eléggé elült, és hogy itt az előterjesztő is, Szilágyi képviselőtársam is elmondta, elég súlyos problémák ütötték fel a fejüket. Megváltozott az egész környezet, és erre valamilyen szinten reagálni kellene, és ezért is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezen eseti bizottság létrehozását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Stágel Bence képviselőé a szó.

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előterjesztéssel kapcsolatban két aggályomat szeretném megosztani a bizottsággal. Az egyik az időzítése ennek az esetbizottság-felállításnak, a másik pedig a módja. Az időzítéssel kapcsolatosan az a probléma, hogy az előterjesztő képviselőtársam is említette, hogy a Btk. még nem lépett hatályba, holott ennek az új büntető törvénykönyvnek egyértelműen az a célja, hogy azt a típusú drogszabályozást, amivel korábban a Btk. élt, megváltoztassuk. Hiszen nekünk, kereszténydemokratáknak a drogstratégiánk egy hármast pilléren nyugszik. Az egyik az, hogy azokat az embereket, akik még nem próbálták ki a kábítószer, lehetőleg akképpen felvilágosítani, hogy ne is nyúljanak droghoz, és itt Iván Lászlóra egy kicsit kitérvén, nem tennék különbséget könnyű drog és nehéz drog között. Drogkérdés van, és ezt érdemes egységesen kezelni.

A másik pillére ennek a stratégiának, hogy aki már függővé vált, azt kezelni, a harmadik pillér, ami pedig a Btk.-ra tartozik, az pedig egyértelműen az, hogy a terjesztőket a lehető leghigorúbban büntetni. Az időzítéssel nekem az a problémám, hogy számos olyan civil szervezet működik Magyarországon, akiknek teljesen egyértelmű a célja. Ez pedig a droglegalizálás elérése Magyarországon, bizonyos szerek használatát legálissá tenni. Ehhez persze kellő nemzetközi támogatást is kapnak. Elég, ha csak kicsit kitekintünk az Amerikai Egyesült Államokra, ahol, bár biztos sokan nem követték figyelemmel azoknak az elnököknek a vitáját, akik nem a két nagy párthoz tartoznak, de ezeknek a kis mozgalmaknak a jelöltjei teljesen egyértelműen például a marihuána legalizálásáért küzdenek, ez teljesen egyértelmű célkitűzésük, és nincsenek egyedül. Egyébként itt, Magyarországon is, emlékszünk még az immáron hála istennek múltként beszélhetünk a Kendermag Egyesületről, amelyiknek teljesen egyértelműen az volt a célja, hogy a droglegalizálást bizonyos fokig engedélyezze Magyarországon. Egyes szóvivőjük most éppen az Erzsébet hídon szónokol, de azt hiszem, hogy nem kérdéses. De azt hiszem, hogy nem kérdéses az, hogy például a drogkérdéssel kapcsolatban milyen célkitűzéseik vannak.

Az pedig, hogy a móddal kapcsolatban mi a problémám? Foglalkozunk az Ifjúsági albizottságon belül ezzel a kérdéssel, azt hiszem, Kapus Krisztián képviselőtársam is támogatná ezt. Ehhez teljesen felesleges egy eseti bizottságot létrehozni, hiszen a kábítószerrel kapcsolatos párbeszéd is körülbelül olyan, mint a környezetvédelem, azt hiszem, ezt LMP-s képviselőtársam különösen jól tudja, hogy minden szakterületen foglalkozni kell

ezzel, ezért teljesen felesleges egy újabb eseti bizottságot ezért létrehozni. Minden tevékenységünkkel azon kell lenni, hogy az egyes szakterületeken megvalósulhasson a drogprevenció és az ezzel kapcsolatos célkitűzés. És azok az irányok, amelyeket a kormányzat az elmúlt két évben elkezdett, azok közvetlen vagy közvetett módon érintik a drogkérdést is. És én nagyon remélem, hogy ezen a területen előrelépés lesz, úgyhogy én jómagam is és KDNP-s képviselőtársaim egy udvarias tartózkodással fogunk viszonyulni ehhez az előterjesztéshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát akkor kezdem azzal, amivel be szerettem volna fejezni ezt a hozzászólásomat ebben a témában. Hogy Stágel Bence képviselőtársam említette az Ifjúsági albizottságot, ahol igen, emlékszem rá, és biztos, hogy önök is emlékeznek rá, amikor az Új nemzedék jövője program ifjúságpolitikai stratégiai vitairatát beszéltük, ami mellesleg azóta úgy elhalt, hogy én nem is nagyon hallottam többet szinte róla. Ez egy kormánykiadvány, azt gondolom, mindenki érzékeli. A 78. oldalról idézek két mondatot a témával kapcsolatban: „Prevenció, rámutatás, felismertetés. Legalizálás? Szó sincs róla, de ne legyen tabu, beszélni kell kíméletlenül, őszintén a mellékhatásokról, a függőségről, a társadalmi hatásokról, beszélni addig, amíg el nem fogynak a kérdések”.

Hát egy ilyen eseti bizottságban kiváló lehetőség támad arra, hogy parlamenti szinten is beszéljünk erről a témáról, és ne legyen tabutéma, ahogy a kormánykiadvány is ezt mondja konkrétan, nem is csak sugallja.

Azon kívül néhány olyan adalékot szeretnék még önökkel megosztani, és először kezdeném saját motivációs, személyes háttérrel, elnézést, hogyha saját magammal személyeskedek, de ezt azért mindenképpen meg kell önökkel osztani. Én körülbelül idén lesz húsz éve vagy jövőre, hogy egy drogprevenációs programnak voltam a témafelelőse szakmámban, szociálpedagógusként, és akkor 17 hónapig próbáltunk visszavezetni egy nem is magyar állampolgár személyt, egy fiatalos személyt, aki elég kemény morfinista, herionista volt már 16-17 éves korában. 17 hónapig tartózkodott itt, Magyarországon, és elértünk vele egyfajta eredményt, de azóta a helyzet sokkal rosszabb, ezt – azt hiszem – mindenki tudja, főleg az előterjesztők, akik ezt az eseti bizottságot szeretnék létrehozni. És minden egyes év, minden egyes nap azt indukálja, hogy beszéljünk erről a témáról, és nem kell ettől félni, és nem kell különféle kifogásokat kitalálni az ellen, hogy mellesleg más eseti bizottság sem jöhetett eddig létre, viszont vannak olyan eseti bizottságok, amik létrejöttek, és szerintem azok is eredményes munkát végeztek. Az a téma frekvenciát kell hogy legyen. Mondom a többi indokomat. A harmadik költségvetéshez – a 2011-eshez, a '12-eshez és a '13-ashoz – jómagam és néhány jobbikos képviselőtársam, mindig benyújtottunk módosító javaslatot, ami arra irányult, hogy a drogmegelőzéssel kapcsolatos összeget a Fidesz-KDNP kormány mindig csökkentette. El szoktam itt mondani – most jó, vagy nem jó –, hogy annak idején, még a szociál-liberális kormány egymilliárd forintot tervezett be drogmegelőzésre, a Fidesz-KDNP kormány ezt először a felére csökkentette, majd utána a negyedére, és a 2013-as költségvetésben, emlékezetem szerint, olyan 300 millió forintot tervezett be, ami a 2010-es összegnek mondjuk valahányad része, egyharmad része. Ez az összeg kevésnek tűnik, főleg azért kevés, mert a drogmegelőzést nemcsak a felnőtteknél, és főleg nemcsak a felnőtteknél kell eszközölni, hanem a fiatalos, gyermekkorú közegekben is.

Egy rövid statisztika. Ha a halálozás nagysága a nikotin esetében 24 ezer, az alkoholéban 10 ezer, a drogok vonatkozásában 50 fő, akkor is mindenképpen indokolja, és én nem akarom ezt a három szenvedélybetegséget, vagy függőséget összemosni, összevonni, különítsük is el egymástól: az alkohol, a nikotin és a drogfüggőséget, illetve a drogbetegséget. De, ha ezért az 50 főért kell nekünk – és nem akarok nagyon nagy szavakat használni – egy

rekviemet tartani akár a parlamentben, akkor mindenképpen a Jobbik Magyarországért Mozgalom és jómagam is és a jelenlévők is támogatjuk ezt a kezdeményezést. Az indoklási részben az előterjesztők röviden összefoglalták a helyzetet. Ennek tulajdonképpen minden szava fedti a valóságot, ehhez se tenni, se elvenni ezen a szinten nem kell, hanem mindenképpen a parlamenti szinten kell, és az eseti bizottságnak a létjogosultságához nem fér kétség.

Egy dologra szeretném még felhívni a figyelmet, Iván professzor szavaihoz csatlakozva. Ennek a drogproblémának, illetve a drogpolitikának úgymond több szegmense van. Többször jeleztem azt, hogy van egyfajta szakterülete a magyarországi egészségügyi ellátásnak, ez a felnőtt és gyermekpszichiátriai ellátásnak a területe, ahol kőkeményen jelentkeznek és egyre nagyobb intenzitással azok a problémák, amiket a drogfogyasztás vált ki, ugyanis ott már nem működött a prevenció. Amikor valaki eljutott odáig, hogy mondjuk egy pomázi rehabilitációs intézetbe kerül be több év drogos érintettség folytán például, akkor ott már nem működött a prevenció, és nagyon sok olyan szegmense van ennek a területnek még ezen kívül is, amire mindenképpen fel kell hívni a figyelmet. Úgyhogy egy parlamenti eseti bizottságot mindenképpen alkalmasnak találok erre, hogy ezen a szinten, és akár még úgy mondom, hogy jegyzőkönyvi szinten is megmaradjanak azok a gondolatok, amelyeket akkor ott majd el lehet mondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük.

Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ma reggel beszélgettünk fideszes képviselőtársaimmal arról, hogy mi is lenne ebben az ügyben a jó megoldás. A bizottságunk 6 albizottsággal dolgozik. Én azt gondolom, hogy ezt a 6 albizottságot megtölteni tartalommal nem kis feladat, és azt gondolom, hogy nagy igyekezet kell hozzá. A 6 albizottság közül az Ifjúsági albizottság a legaktívabb; azt gondolom, hogy nyugodtan ennek az albizottságnak a feladatai közé lehet ezt a felvetést sorolni, mert meggyőződésem, hogy ugyanúgy lehetőség lesz arra, hogy szakértőket hívjanak meg, meghallgassanak bárkit, és adott esetben javaslatot tegyenek, úgyhogy én a magam részéről tartózkodni fogok, és azt javaslom, hogy az Ifjúsági albizottság foglalkozzon ezzel a témával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük.

Vágó Gábor képviselő úré a szó.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen a még egyszeri reagálás lehetőségét. Egyrészt az elhangzott kormánypárti vélemények alapján nekem úgy tűnik, hogy egy szőnyeg alá söprés és egy szembe nem nézés a Fidesz és a KDNP álláspontja ebben a kérdéskörben, hiszen nyilvánvalóvá vált, hogy ez nem egy ifjúsági kérdés, itt nagyon sokféle szakembert kell bevonni ebbe a munkába. Nem lehet csupán arról beszélni, hogy lesz majd egyetlen ülés – valószínűsíthetően valamikor az Ifjúsági albizottsági ülések gyakoriságát tekintve, fél év múlva –, ahova majd beidézzük a különböző minisztériumok képviselőit, esetlegesen még meghívót kapnak a civil szervezetek, és ha a fideszes többség úgy akarja, még szót is kapnak a civil szervezetek, és akkor mindenki dolga végeztével azt mondja, hogy lám-lám, megoldottuk ezt a kérdéskört is. Nem, ez nem lesz megoldás. Véleményem szerint valóban egy olyan eseti bizottságra volna szükség, amely egy éven keresztül képes ezt a problémát felmérni. Megoldani ez az eseti bizottság se tudja majd, viszont rá tudja fókuszálni a figyelmet arra, hogy milyen kérdéskörökben kell a parlamentnek utána a törvényi változásokat, illetve milyen cselekvési változásokat kell a kormánynak eszközölnie.

Ezért is tartom azt inkább egy gyáva megfutamodásnak a kormányzat részéről, hogy nem foglalkozik ezzel a kérdéskörrel, miközben azért az IKSZ-nek a programjában is eléggé hangsúlyosan benne volt a prevenció jellegtől kezdve egyéb megközelítés a drog tematikában. Tudom, hogy a Fidelitas nem foglalkozik ilyen kérdésekkel, de legalább akkor az ifjú keresztény-demokratákat kérem, hogy ha foglalkozni szeretnének ezekkel a kérdésekkel, akkor igenis foglalkozzanak. Nem lehet különféle múltbeli szereplőkre mutogatni, hogy lám-lám, ők legalizáltatni akartak vagy akarnak, (*Szilágyi László: Akarnak most is.*), vagy nem tudom, mert ilyen szervezet most jelenleg nem létezik, tehát most mindenki a saját félelmeit kivetíti a különböző ellenfélre; akkor lehet azt mondani, hogy lám itt van egy lehetőség, hogy ezekkel a szervezetekkel ütköztetni érveket. Én sem feltétlen értek egyet minden ilyen szervezettel, de azt lehet mondani, ha leülünk egy asztalhoz, akkor meg lehet vitatni az érveket, és meg lehet győzni egymást. És itt igenis egy hosszú munkafolyamatra van szükség, és itt nem években, hanem egy évben lehet mérni azt a folyamatot, amit reményeink szerint siker koronázhatja. De azt, hogy most nem felállítani ezt a bizottságot, és majd egyetlen ifjúsági albizottság témájává tenni, mint ahogy azt a kormánytöbbség is javasolja, az megfutamodás, véleményem szerint. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük.

Kapus Krisztián képviselő úré a szó.

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Vágó Gábor! Az Ifjúsági albizottság, hogy ritkán ülésezne, erre csak annyit tudok mondani, hogy az előző négy évben nem ülésezett. Az idei két esztendőben egyébként most már tíz alkalommal ülésezett az albizottság, az egyik legaktívabb. Valójában nem minden héten ülésezik, de nyilván ritkán találkozik az albizottság üléseivel, mert a főbizottságra sem jár, tehát így valószínű azt sem tudja, hogy az albizottság mikor ülésezik. De én azért nem szeretném, ha az albizottságokat valójában leszólnánk, hiszen speciálisan azért egy-egy szakmai bizottság.

Tehát én is csak azt tudom mondani, amit az előttem felszólalt kormánypárti képviselők. Az elmúlt hétfvégén a Magyar Ifjúsági Konferencia egyébként Kecskeméten ülésezett, ahol nemcsak tisztújítás volt, tehát Saláta Zoltán elnök urat váltotta Gulyás Tibor elnök úr. Ez ügyben is szerettem volna november közepéig összehívni egy Ifjúsági albizottsági ülést, hogy a Magyar Ifjúsági Konferencia üléséről kapjunk egy beszámolót, hogy a leköszönő elnök egy kétéves beszámolót mondjon, illetve az új elnök céljait megismerjük. Úgyhogy én annyit tudok ígérni, hogy eben az ügyben is, amennyiben szükséges, a főbizottsági elnök úrral egyeztetve, hogy ne üsse a két bizottság egymást, igyekszem november közepéig egy reggel 8-tól délután 13 óráig tartó albizottsági ülést összehívni, arra az ülésre minden szakértőt, szakembert meghívni, és nyugodtan körbejárhatjuk ezt a témát.

Az eseti albizottság úgy gondolom, hogy sokkal többet nem tud, mint egy egyébként létező albizottság, tehát teljesen mindegy, hogy létrehozunk egy bizottságot vagy egy másik szakbizottságot. Amennyiben ezen az albizottsági ülésen természetesen olyan dolgok jönnek a felszínre, amelyek szükségesek, úgyis a főbizottság elé kerül, és így megy tovább ennek a sora. Tehát én annyit tudok ígérni, hogy november 12, vagy 19-re – a főbizottsági elnök úrral átbeszélve, egyeztetve az időpontot – összehívjuk az Ifjúsági albizottságot és napirendre tűzzük ezt a témát is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy nincs mitől tartanunk, és kellően bátrak vagyunk ezen a téren is. Én a hétfvégén egészségnapos

hétvégét tartottam, mert a városomban volt egy egészségnap, ahol többek között Iván professzor, Papp Lajos professzor és végezetül Zacher Gábor tartott előadást. Ő egyébként több mint egy órában, és aminek külön örültem, kifejezetten sok fiatal jött el őt meghallgatni. És számomra helyi városvezetőként is, meg parlamenti képviselőként is nagyon sok tanulsággal szolgált az ő előadása a tekintetben, hogy hogyan is kell hozzáállni ehhez a problémához. Én azt gondolom, hogy akik itt ülünk, mindannyian tudjuk, hogy ez milyen óriási gondot jelent helyben, illetve társadalmi szinten. Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy akik itt vagyunk, és erről döntünk, egyébként ahhoz is legyünk bátrak, hogy mi magunk is nyilatkoztassuk ki, hogy egyébként mi személy szerint hogyan állunk a drogproblémához. Kipróbáltuk-e, adott esetben van-e, aki közöttünk most is használja, aztán ellentétesen beszél róla. Én bármikor alá merném magam vetni egy drogtesztnek, nem tudom, hogy mindenki így van-e ezzel a parlamentben, mert azt gondolom, hogy lehet, hogy ez is hozzátartozna a nyíltsághoz meg ahhoz, hogy őszintén beszéljünk róla. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó.

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Én csak annyit tennék hozzá, hogy gondolom, a legtöbb önkormányzat komoly küzdelmet folytat helyben a képviselőkkel együtt. Én magam is az Erzsébetvárosi Önkormányzatnak a kábítószer-egyeztető fórumának a tagja vagyok, Zacher Gábor doktor a kerületben működő Péterffy Kórháznak az orvosa, tehát számtalan megelőző programot és pályázatot indítunk útjára. Ez sokkal sziszifusziabb munka, mint ahogy gondolnánk, hogy egy bizottság napirendjére tűzi, akkor csak ott oldódhat meg. Nagyon sok kis területen és nagyon komoly drogmegelőzési, fiatalokkal foglalkozó oktatáson keresztüli megelőzések és a gyerekek szabadidejének értelmes leköltése az, ami igenis – szakmai alapmunka – folyik a konkrét és aktív részvételünkkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Habár nem én vagyok az előterjesztő, de most ez olyan viccesnek tűnik, hogy arról próbáljuk itt szemben ülő vagy álló felek egymást győzködni több-kevesebb motivációs háttérrel, hogy akkor kell-e egy ilyen eseti bizottság vagy nem. Én jómagam is tudok Talabér képviselő asszonytársamhoz csatlakozni, én is bármikor alávetem magam egy drogtesztnek, de nem erről van szó. Ez az előterjesztés nem erről szól, hanem teljesen másról. Azonkívül, hogy ki milyen szinten képzelem el, hogy most akkor utaljuk az Ifjúsági albizottság hatáskörébe ezt a témát, ezzel sem értek egyet.

Itt éppen arról van szó, amit az előbb említettem, hogy ez egy kardinális kérdés kell hogy legyen. Nem tudom, mennyire érzékelik ezt jelen lévő képviselőtársaim, hogy a drog mennyire benne van a fiatalok és a felnőttek életében Magyarországon is sajnós. És Iván professzor itt hozzászólásában levezette akár előzményi szinten is, hogy miről kéne itt beszélni, és én továbbra is ragaszkodom ahhoz, hogy ne egymást győzzük meg ennek az ellenkezőjéről. Minden képviselő, elsősorban kormánypárti képviselőtársaim győzzék meg saját magukat, hogy erre szükség van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Iván László professzor úré a szó.

PROF. DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Tényleg örülök, hogy ezekről a dolgokról most itt beszélünk, és azt szeretném csak kifejezni nagyon határozottan, hogy minden, tényleg

mindenféle kezdeményezés és mindenféle, e téma körül kialakított törekvés üdvözlendő. Nagyon fontosnak tartom. Legyen az kiscsoport, nagycsoport, iskola, óvoda, és így tovább.

Egy biztos, hogyha van egy úgynevezett rendszerben működő intézmény, és az intézménynek már megvannak bizonyos értelemben a módszertani és a szempontjai, a mindennapi élethez szükséges feltételek bővítésére, akkor én azt hiszem, hogy ezt mindenképpen fel kell használni, és amikor elhangzik az, hogy van az Ifjúsági albizottság, biztos, hogy nem az ifjúság ügye egymagában. Ez nemzedéki kérdésekkel együtt társadalmi ügy. Az is biztos, hogy az eddigi vizsgálatok tapasztalatai visszaköszönek abba az irányba, hogy igazán eredményes, hatékony, részben megelőzésben, részben pedig ellátásban, kvázi felszabadításban a spirituális csoportok voltak eddig a leginkább eredményesek. Tehát nemcsak egy egyházhoz tartozóan, hanem a spirituális közösségek voltak eddig mindenféle vizsgálat alapján azok, akik, és ezt tényleg mondom, akik ténylegesen elérték hatékony, megmérhető eredményeket. Az összes többi nagyon bizonytalan, ott a statisztika ördöge meg sok minden játszott közre, és az értékelhetőség meg a módszertani ajánlások legkülönbözőbb változataiban hatalmas pénzek forogtak, de ezeknek a pénzeknek, csak egy példát szeretnék mondani, sehol igazából nem történt a világban semmi, pedig igazán felkészült rendszerek, intézmények vannak, nem történt annak a megmérése, hogy az eredményességhez, nemcsak az egyedi, hanem csoportos vagy réteg vagy egyéb, az érintettek szempontjából mennyi pénz kell. Senki ezt még meg sem közelítette.

Mennyi pénz kell ahhoz, hogy Magyarországon történetesen a jelenlegi feltételek figyelembevételével, a jelenlegi járvány, mert ez egy járvány, az egész függőségi rendszerek társadalom-lélektanilag megalapozott, történelmileg jól ismertem halmozódó problémáknak az eredményeképpen ez egy járvány. És ennek a járványnak, ahogy annak idején a pestist meg a többit meg a kanyarót, sok mindent pénzben is kifejeztük, hogy mit jelent a megelőzése, ellátása, senki ehhez még nem mert nyúlni. Pedig ez egy alapkérdés, hogy százmilliárd kell vagy tízmillió kell vagy semmi nem kell hozzá, ezt senki nem merte megkockáztatni, mert mindenkinek az az érdeke, hogy mindenféle módszerrel próbáljuk csökkenteni. De a megelőzés, a visszaesések, meg az ellátások eredményessége egy rendkívül komoly szakmai, elkötelezettségbeli, eszmei és társadalmi intézményes, strukturális kérdés. Tehát én teljesen egyetértek azzal, hogy az Ifjúsági albizottság, akik már eddig is foglalkoztak vele, azok mégis csak elindítottak valami olyasmit, ami kormányzással, parlamentarizmussal megalapozottan, kormányzással összefüggésben van. És már több pártnak a segítségével nyilvánvalóan többet tud tenni, mint egy eseti bizottság.

Az eseti bizottságok, nem azt mondom, hogy ne legyenek bizottságok, de ezt meg lehet a civil szférában is szervezni, meg lehet spirituális szinten, meg lehet szervezni a strukturális intézmények melletti civil szerveződésekkel. De az legyen olyasmihez kapcsolva, aminek van egy létjogosultsága, tapasztalata, és elvárjuk tőlük.

Én azt mondom, az ifjúság csodálatos dolog, mert az ő jövőjük fogja megszabni a jövő társadalmát. De az ifjúságnak rendkívül kevés tapasztalata van ahhoz, és ez nem lebecsülés, hanem ténykérdés. Hát az idős és a fiatal között mi a különbség? Hát az, hogy az idős már volt fiatal, a fiatal még nem volt idős. De ez azt is jelenti, hogy rájuk bízhatjuk az egész programnak az alapozását, megszervezését, mert van bennük energia, van szufla, kitartás, és van motiváció. Az idősebbeket ugye, a magam korosztályát nem az érdekli, hogy megelőzés, hanem a tapasztalatokból tudnak beleadni. De azt a bizottsági állásfoglalást nem tudom én sem elfogadni, hogy egy akármilyen korcsoporthoz kapcsolt bizottság ne vonja be a bizottságba vagy a munkájába vagy a programjába a nemzedéki láncot. A nemzedéki láncok nélkül nem megy. Ahogy az idős ellátórendszereknek is nagyon fontos az a része, hogy mégis csak az idősödés ügyében, tehát, ha most fiatalok lesznek, idősödők, idősek, tehát nem lehet ezt így szeparálni. De van egy strukturális intézményes forma, akkor annak adjuk meg a

lehetőséget, hogy ők legyenek ennek a pacemakerai is, meg kvázi a moderátorai is bizonyos szempontból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor megadom a viszonzválasz lehetőségét Szilágyi László képviselő úrnak.

Szilágyi László előterjesztő viszonzválasza

SZILÁGYI LÁSZLÓ (LMP): Köszönöm szépen, a szót. Tisztelt Bizottság! Nagyon szépen köszönöm, hogy ilyen sokan hozzászólta, és ilyen komoly tartalmi vonatkozásokat hallhattunk; nagyon sajnálom, hogy nincs itt a kormány képviselője, legalább megtudhattuk volna most, hogy hol tart a drogstratégia és az elmúlt kettő és fél évben mi történt ezen a téren. Nincsenek itt sajnos, és őszintén bízom benne, hogy lesz olyan alkalom, amikor lehet kormányzati szakértőkkel és felelősökkel is beszélni erről a dologról.

Professzor úrnak mondanám, hogy én lennék a legboldogabb, ha a leírtakon túl, tehát az előterjesztésben foglaltakon túl, szélesebb kontextusban is tudnánk ezzel a kérdéssel foglalkozni, nevezetesen a függőségekkel, meg széles értelemben véve a drogokkal, hiszen itt elhangzott többféle drog is, nemcsak a kábítószer, hanem mindenféle más ártalmas anyag, ami pusztítja a mi szervezetünket.

Nagyon jó lenne ennek a társadalomlélektani kérdéseivel foglalkozni sokat, és bizony én magam is úgy gondolom, hogy egy ilyen rendszerszemléletű megközelítés lenne, ami igazán előrevinné az eddigiekhez képest. Abból a szempontból én teljesen nyitott volnék, hogy ez a bizottság milyen formában áll föl, milyen szakértői részvétellel, tehát hogy kiket vonunk be ebbe a munkába, és természetesen várom önöktől, mindenkitől, hogy a munka tematizálásában vegyen majd részt, amennyiben ez a bizottság feláll, tehát teljes nyitottságot szeretnénk tanúsítani.

Itt többen említették azt, hogy mi lenne ennek az egész célnak – nemcsak az eseti bizottságnak, hanem az egész közös küzdelmünknek – a célja és célrendszere. Bizony nagyon fontos az a cél, amit Stágel képviselő úr mondott, hogy a kipróbálásnak a megelőzése. Megmondom őszintén, ezt meglehetősen reménytelennek tűnik most a jelenlegi kínálati viszonyok mellett, viszont a rászokás megelőzése, azt gondolom, hogy nagyon hangsúlyos cél kell hogy legyen. Tehát az, hogy bulizó tiniket elkezdünk kergetni, akik kipróbálnak ezt, azt, amazt, az elég reménytelennek tűnik; csináljuk, én nagyon szeretném, ha ebben tudnánk előrelépni, de a rászokás megelőzésére kell, azt gondolom, fókuszálni. Egy másik cél az ártalomcsökkentés, amit megint csak többen említettek; és nyilván a harmadik cél, amiben van előrelépés – reméljük, hogy ez az eszköztár valóban működőképes lesz –, a kínálatcsökkentésnek a mindenféle rendészeti és büntetőjogi kérdései. Tehát a célok meghatározásában is kérem önöktől, hogy vegyenek konstruktívan részt, és ezeket együtt tegyük majd meg.

Biztos vagyok benne, hogy ez egy olyan témakör, ahol különböző társadalmi csoportok közötti hatékony munkamegosztással lehet csak előrelépni. Itt szükség van a politikára, szükség van az államigazgatásra, szükség van a civil- és egyházi csoportokra, és teljesen igaza van Iván professzor úrnak abban is, hogy bizonyos spirituális vezérelvű csoportok előrébb járnak ebben a tevékenységben. Én magam is végiglátogattam néhányat, és nagy megbecsüléssel tudok róluk általában is nyilatkozni.

Hogy mennyi pénz kell ehhez? A fene tudja, nem mernék erre vállalkozni, hogy ezt megmondjam, talán az eseti bizottság végére ki fog derülni, hogy milyen forrásokra lenne szükség. Mindenesetre, ami most van az nagyon kevés és egyre kevesebb; és bizonyos ártalomcsökkentéssel foglalkozó civil szervezetek tücsere programok és egyebek, nagyon rossz kondíciók között dolgoznak, sorba szűkül ez a szolgáltatási spektrum, és ennek említettem a lehetséges következményeit a kis expozémban, ezt nem ismétlem el. Tehát

nagyon nagy szükség lenne a finanszírozás nagyon gyors javítására is, ezek még nem súlyos milliárdok, de mindenképpen most pluszforrásokat kell tenni a rendszerbe, hogy a meglévő működő rendszerünk tovább működhessen. *(Dr. Varga László megérkezett.)*

Vágó Sebestyén képviselő úr mondta, hogy az elterelési szabályok változnak, ami talán nem baj, mert az eddigi nem volt hatékony, én ebben egyetértek. Abban is, hogy a bűnüldöző szervek nem voltak motiváltak, hogy ezeket az eszközöket megfelelő mértékben használják. Azt, hogy az új Btk. mennyivel vissz előrébb minket, azt még nem tudjuk, de mindenesetre nagyon érzékenyen kell majd figyelniük azt, hogy milyen változások következnek be.

Stágel képviselő úr azt mondta, hogy az időzítéssel annyiban nem ért egyet, hogy a Btk. még nem hatályos, bár már az Országgyűlés szavazott róla; valószínű jó lett volna, ha ezt a bizottságot már egy évvel hamarabb felállítjuk, rengeteg munkát látok én ebben.

Egy másik megjegyzése, hogy a szerek legalizálásával kapcsolatban több civil szervezet megnyilvánult. Én valahogy úgy érzem – lehet, hogy nem figyelem eléggé –, hogy az elmúlt egy-két évben annyira nem hangsúlyos már, és mintha ez lekerült volna a napirendről; lehet, hogy ez nem igaz. Ha rajtam múlik egyébként, és valami szerepem lesz ebben – ha lesz eseti bizottság és lesz benne szerepem –, én ennek nem szánnék különösebb jelentőséget, sokkal fontosabb problémákat látok ezen a téren.

Én őszintén örülök neki, hogy az Ifjúsági albizottság foglalkozik a kérdéssel, nyilván illett volna tájékozódnom, nem tettem meg, nem tudom, hogy mit tett az albizottság ezen a téren. Azzal viszont többekkel egyetértek, hogy itt egy sokkal komplexebb problémáról van szó, nem csak ifjúságpolitikáról, szociális ügyekről, egészségpolitikáról, közösségi politikáról és minden egyébről van itt szó, bizony a felnőtt és gyerekpszichiátriai ellátások problémájáról is van szó, az ellátórendszerünk fogyatékoságairól és így tovább.

A személyes érintettségről itt többen tettek említést. Én valahogy soha nem voltam olyan közösségnek tagja, ahol ez a probléma jelen lett volna; lehet, hogy a korom miatt van, lehet, hogy olyan kivételes szerencsém volt, hogy én ezzel annak idején nem találkoztam. Mindenesetre hiszem azt, hogy az értelmes és szoros közösségi együttlétek és a normális közösségi kapcsolatok megakadályozhatják a drogproblémák további terjedését. Tehát én mindenképpen azt gondolnám, hogy nem pusztán ifjúságpolitikai kérdés, és egy albizottságnál azt gondolom, hogy egy sokkal erősebb dolog, hogy egy eseti bizottság feláll, ahol minden szakma képviselteti magát és minden politikai irányzat, ugye egy eseti bizottság hatékonyabban tud a médiával is kapcsolatot teremteni. Egy jelentést készít a mandátumának a lejárta végén, amit aztán a plenáris ülés megvitat, tehát politikailag sokkal hangsúlyosabb lenne, ha az eseti bizottság felállhatna.

Az is igaz, amit Rónaszékiné képviselő asszony mondott, hogy nyilván a bizottság nem fogja megoldani ezt a problémát, hiszen a végeken, a kistelepüléseken, a közösségekben és az iskolákban kell ezt a problémát megoldani. Az is biztos, többen említették, hogy milyen fontos lenne, ha mondjuk Zacher Gábort lehetne klónozni, és mindennap el lehetne őt küldeni egy iskolai közösségbe, mert felbecsülhetetlen értékű az a munka, amit ő elvégez. Nagyon sok Zacher Gábor kellene, és nagyon sok olyan ember, aki élményszinten tud beszélni tinikkel és gyerekekkel erről az egész problémakörrel. Bár megjegyzem, ő maga szokta kezdeni az előadását azzal – nem tudom, Várpalotán így tett-e –, többen említették, hogy a kábítószer probléma sokkal kisebb, mint a nikotin és az alkoholból eredő probléma, és ezeket a függőségeinket együtt kellene kezelni, és mindegyikre kellene, mint tudom én, egy eseti bizottságot felállítani, mert óriási nagy gond van.

Összességében nagyon köszönöm, hogy ilyen színvonalas vita kerekedett ebből, és remélem, hogy ez folytatódik. Kérem önöket, hogy egy udvarias tartózkodás helyett mondjanak egy goromba igent, és hadd menjen tovább ez a folyamat, felállhasson ez a bizottság. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, akkor szavazás következik. De a szavazás előtt a helyettesítéseket ismertetem. Ágh Péter képviselő urat Csizi Péter képviselő úr helyettesíti, Hirt Ferenc képviselő urat Sáringer-Kenyeres Tamás képviselő úr helyettesíti, Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonyt Stágel Bence képviselő úr helyettesíti, Tamás Barnabás képviselő urat Tapolczai Gergely képviselő úr helyettesíti, dr. Vas Imre képviselő urat Kapus Krisztián képviselő úr helyettesíti és Boldvai László képviselő urat Szanyi Tibor képviselő úr helyettesíti.

Határozathozatal

Szavazás következik. Aki a H/8542-es számú határozati javaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 7 igen. Aki nem támogatja? Ilyen nincs. Tartózkodás? (Szavazás.) 16 tartózkodással a bizottság nem támogatta a tárgysorozatba-vételt.

Ezzel a napirendi pont tárgyalását befejeztük, köszönjük szépen a részvételt képviselő úrnak.

Egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8750. szám) (Általános vita)

Folytatjuk munkánkat. Soron következik az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló T/8750. számú törvényjavaslat tárgyalása. Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Laki Gábor főosztályvezető urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről és a munkatársait. Tisztelt Főosztályvezető Úr! Meg is adom önnek a szót.

Laki Gábor szóbeli előterjesztése

LAKI GÁBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Egy átfogó anyagról beszélünk, ugyanakkor úgy látjuk, hogy koncepcionálisan szociálpolitikai, ifjúságpolitikai és családpolitikai kérdéseket nem változtat meg a 2013-as adótörvény-javaslat.

A törvényjavaslat elsősorban a jogalkalmazás során felmerült problémákat igyekszik orvosolni, az adórendszer egészét, illetve az adminisztrációt egyszerűsítő szabályokat igyekszik beépíteni. Általánosan szeretném kiemelni, hogy a törvényjavaslat szerint a 2013-as évtől megszűnik a személyi jövedelemadóban az adóalap-kiegészítés intézménye, ez ugye jelentősen leegyszerűsíti az adóalap, illetve az adóelőleg megállapításával kapcsolatos eljárást.

Egyebekben az illetéktörvény változását esetleg ki tudnám emelni. Elsősorban a fiatalok lakásszerzési kedvezményét emelném ki. Itt egy jelentősebb kedvezményt javasol beiktatni a kormány. Ennek lényege, hogy 15 millió forintos lakásszerzés esetén 35 éves életkorig biztosított ez a kedvezmény, az egyébként fizetendő illeték 50 százalékát kell leróni. Ez a kedvezmény összességében korlátozás nélkül igaz.

Az öröklési illetéket illetően egy kedvezmény, talán egyszerűsítés, hogy az özvegy öröklése is illetékességmentessé válik a Ptk. módosításával lényegében összhangban. Illetve fontos változás, hogy az egyenes ági rokonok között a visszerhes vagyonaátruházási illetéket nem kell megfizetni.

A fizetési könnyítés, mérséklés szabályok az adózás területén nagyon fontosak, itt is egy többletkedvezmény kerül bevezetésre, mégpedig oly módon, hogy magánszemélyek esetében az ilyen kérelmek után nem kell illetéket leróni. Illetve gyakorlatilag a személyi jövedelemadónak egy olyan rendelkezése változik, miszerint, hogyha az adóhiány a jelenlegi szabályok szerint a százezer forintot nem haladja meg, akkor az adóhatóság biztosítja a

fizetési könnyítést, mérséklést. Ennek a kedvezménynek az értékhatára felemelkedik 150 ezer forintra, illetve a könnyítés időtartama négy hónapról hat hónapra emelkedik.

A társadalombiztosítás területén kiemelném, hogy magánnyugdíj-pénztári tagok számára is lehetővé válik, hogy szolgálati időt vásároljanak, megállapodjanak a társadalombiztosítás szerveivel. Illetve a tételes egészségügyi szolgáltatás mértéke kisebb mértékben, lényegében az inflációval megegyezően felemelkedik havi 6660 forintra.

Egyebekben szívesen állok rendelkezésre, bármilyen kérdés van. A törvényjavaslat elsősorban a jövedékiadó-változást tartalmaz még.

A helyi adózás területén lényegében egy egyszerűsítést javasol a törvényjavaslat a tekintetben, hogy a magyar államkincstárnál is elérhetővé válnak a helyi adónemek főbb szabályai, így könnyebb lesz tájékozódni. Az általános forgalmi adó területén gyakorlatilag jogharmonizációs célú módosításra kerül sor. Itt kiemelném a számlázási szabályok egyszerűsítését, az elektronikus számlázás a jövőben jóval elterjedtebb lehet a változás következtében. Illetve a társasági adózás területén elsősorban szövegpontosításokra kerül sor a veszteségelhatárolás tekintetében a tagi kölcsönökkel kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében, az elvárt adónál lesz egy változás, hogy a tagi kölcsön összegét is figyelembe kell venni.

Illetve még a számviteli törvény változásának főbb eleme, hogy lehetőség nyílik egy ilyen mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámolót készíteni meghatározott körben. Ugye nyilvánvalóan a mikroállalkozások körében 100 millió forint mérlegfőösszegig 200 millió forint árbevétel alatt, tíz fő létszám alatt ebből kettőnek kell teljesülnie.

Tehát alapvetően egyszerűsítést szolgálnak a javaslatok. Amennyiben kérdésük van, szívesen válaszolok rá. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Megnyitom a vitát. Kérdezem a képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni a napirendi ponthoz. Vágó Gábor képviselő úr!

Vita

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. Itt az újabb adótörvénycsomagnál, hiszen az idén ez már a sokadik adótörvény-változási csomag, tapasztalhatjuk azt, hogy valóban érdemi változások, nagy ívű változások nincsenek, hanem a jelenlegi, véleményem szerint a magyar társadalomra káros folyamatok vannak csúcsra járva. Itt például a félszuperbruttó teljes mértékű kivezetése tovább növeli azokat a társadalmi különbségeket, amik tapasztalhatóak ma az országban.

Valóban az Ifjúsági, családügyi és lakhatási bizottságban igyekeznek fókuszálni az idevágó tematikára. Én örülök neki, hogy a fiatalok lakáshoz jutásának a támogatása valamilyen szinten a kormánynak a fókuszába került, talán lehetséges volna, hogy nem a lakásvásárlás volna az egyetlen út, hanem egy állami bérlakásprogram kialakítása lenne szerintem hosszú távon a megoldás. Tudom, tisztában vagyok vele, hogy nem az adótörvényeknél kell elmondani a véleményemet, viszont itt ugyanarra a problémára más és más megoldások is találhatóak. Egyéb iránt én azt látom itt az adótörvények kialakításánál, hogy ez még mind fel fog borulni. Most van egy 170 oldalas csomag előttünk, és ismerve a költségvetés tarthatatlanságát, és hogy a Költségvetési Tanács is a Nemzetgazdasági Minisztérium legutóbbi bejelentéscsomagjára azt mondta, hogy ez fenntarthatatlan, újabb és újabb adótörvény-módosítások várhatóak még várakozásaim szerint. De ez egy kérdés volna a kormányzat felé, hogy várható-e még idén újabb adótörvény-módosítás. Illetve a jelenlegi csomag, ami nagyon sokrétű és valóban részletszabályokat tartalmaz, milyen mértékben lesz majd módosító javaslatokkal átírva, hiszen ezzel már találkozhattunk itt, a kormányzati működés során, hogy szinte teljes egészében más törvényjavaslat lett a kormánypárti módosítók miatt a végére, mint ami eredetileg benyújtásra került. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Varga László képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én rövid leszek, mert részben Vágó képviselőtársam ellőtte a kérdést, ami adódik egyébként, hogyha áttekinti az ember az anyagot. Nyilván vannak benne, én is a fiatalok lakáshoz jutási illeték, első lakáshoz jutási illeték kapcsán itt, a 35 év alattiaknál egy jó törekvésnek tartom. Az ember végiggondolja, vannak benne jó törekvések. Természetesen az alapirányokkal van gond, de ebben vita van ellenzék és kormány között; itt a félszuperbruttó kivezetése, és egyáltalán az egész kormánypolitika egy újraelosztás leépítésre épül, az egykulcsos adó nyilván jobb a vagyonosabbaknak és egyébként meg nagyobb jövedelműeknek, és természetesen az adókedvezmények kivezetése, az adójóváírás kivezetése jól látszik, hogy a szegényebbeket sújtotta nagyon drasztikus reálbércsökkenéssel. Tehát ez mind elmondható és nem fog változni.

Ugyanakkor csak néhány dolgot említenék, amit én úgy vártam ettől a csomagtól, aztán nem igazán kaptunk rá választ, az utóbbi két Matolcsy bejelentés kapcsán – és az általuk használt számokat igyekszem itt használni. A tranzakciós illeték emelése került szóba, a pénztárgép-park elektronikus bekötéséből 95 milliárd környékét mondott a kormány, fordított áfa a sertéságazatban, tb-járulék plafon eltörlése, bankadó nem megfelelése, tranzakciós illeték kiemelése – ez már a második csomagban volt –, az Államkincstár adójának emelése, közműadó, nő a kafetéria adó kulcsa, tehát mondhatnék rengeteg olyan elemet, ami az elmúlt hetekben a közéletet tematizálta, tehát bejelentésre kerültek. Nyilván adódik a kérdés, hogy mi lesz ennek a metodikája. Tulajdonképpen Vágó képviselőtársam megkérdezte, csak pontosítanám, tehát akkor most az várható, merthogy el kell kezdeni – már október végén kezdjék meg a képviselők a tárgyalását az adójogszabályoknak, ezt értjük –, és akkor, amikor egy, két, három hét magassága az, amikor mondjuk látják, hogy mi a helyzet, akkor ezek bejönnek módosító indítvánnyal, vagy zárószavazás előtt bejönnek módosító indítvánnyal. Mi lesz ennek a sorsa, mert azt hiszem, hogy jó lenne minél hamarabb tisztán látni, hogy mi az, amit a kormány ebből meg fog csinálni.

Ma azt látom – ugye még arra is utalás került –, hogy még lesz egy harmadik csomag, ha nem is ilyen volumenű, merthogy a brüsszeli útja során miniszterelnök úr egy sajtótájékoztatón mondta azt, hogy az EU-nak még további kétségei vannak annak tekintetében, hogy teljesíthetők-e a jövő évi célok így. Szóval igazából a kérdés ennyi, mert ez önmagában azt gondolom, hogy ez a törvénytervezet közel sem áll ahhoz ebben a formában, ahogy majd az elfogadásra fog kerülni. Tudnak-e erről valamit, van-e valami menetrend, látnak-e ebből a kérdésből valamit? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Én is szeretnék néhány kérdést intézni a kormány jelenlevő képviselőihez. Gyakorlatilag azokat nagyon nem akarom megismételni, ami már elhangzott eddig, de hát nyilvánvalóan itt sok a hasonló vélemény. Az egykulcsos adórendszer kialakításával kapcsolatban én is csak egy példával tudom talán még alátámasztani, hogy mennyire nem tudunk ezzel egyetérteni; miközben a 200 ezer alatti keresetűeknél ez nem jelent semmilyen pluszjövedelem forrást az elkövetkező időszakban, addig mondjuk a jegybank elnöke 260 ezer forinttal vihet haza többet ennek köszönhetően és ezernyi ilyen példát lehetne felsorolni. Nyilvánvalóan úgy gondoljuk, hogy nem ő az, aki a leginkább rászorult arra, hogy meg tudjon élni, és mondjuk a hiteleit ki tudja fizetni, vagy számos jó fizetéssel rendelkező személyre ez vonatkozhat. Tehát nyilván alapvetően nem tudunk egyetérteni ezzel a kormányzati stratégiával.

Persze mindenképp meg kell említeni, hogy annak az adócsomagnak kedvező eleme nyilvánvalóan. Tehát az, hogy a fiataloknál felemelik 15 millió forintra az

illetékkedvezményt, az egy pozitív dolog, de azért hadd éljek itt is egy kis kritikával. Én talán jobban el tudtam volna fogadni, ha inkább 8 millió alatt csökkentik le nulla százalékra, tehát gyakorlatilag nem fele az illetékkedvezmény, hanem megszűnik, nincs illetékfizetés, és akkor megint csak a nehezebb, vagy kisebb lakásokba költözőket gyakorlatilag száz százalékgig támogatja illetékcsökkenés végett végül is a kormányzat. Ugyanakkor viszont, aki 15 millióért vásárol, az is gyakorlatilag ugyanott van, ha 8 millióig ezt bárki egyébként igénybe vehetné, és a fölött már a száz százalékot kell esetleg kifizetni. De alapvetően nyilvánvalóan azért ez egy pozitív dolog. És én mindenképp pozitívnak tartom azt, hogy a hitelintézeteknek a különadója megmarad, hiszen ebben a pénzügyi válságban mind az előző kormányok, mind a mostani kormány, de a hitelintézetek is, ugyanolyan mértékben felelősek, ez nem kérdés számunkra, tehát ez is egy pozitív dolognak tudható be.

Ami kérdések vannak talán. Az egyik, hogy a külföldön szerzett jövedelmeknél, ha valaki külföldön szerez jövedelmet, akkor ott is lehetőséggé válik az, hogy a családi adókedvezményt igénybe vehesse, persze itt egy 75 százalékos határ van szabva, tehát 75 százalékát a jövedelmének itthon kell megszereznie. Nekem a kérdésem az, hogy ezt hogyan lehet pontosan ellenőrizni, van-e erre lehetőség, vagy ez csak egy ilyen elvi állásfoglalás; én ennek az ellenőrzését kicsit nehéznek tartom, de ha ebből többet lehetne látni, akkor én annak örülnék.

Szeretném, ha esetleg ki lehetne térni még az életbiztosítások és a járadékbiztosításoknak a kérdéskörére, mert itt is vannak változások, akár jogszabály, akár terminológiai változások ezen a területen az adótörvényben, és ez talán kicsit nehezen követhető, de viszont számunkra, a bizottságunk számára azért akár a nyugdíjkérdések és az egyéb ehhez hasonló dolgok nagyon fontosak.

Nyilván azt is meg lehet kérdezni, de ez már elhangzott, hogy a járuléklafon végül is miért nem került be ebbe a törvényjavaslatba, mikor fog bekerülni, hogyan kerül ez majd a parlament elé, tehát ez nekem is hasonlóan kérdésem.

És gyakorlatilag még egyet emelnék ki a családi adókedvezmények területén. Alapvetően azzal egyetértettünk, hogy ezt bevezette a kormány, hiszen ezt az eszközt a Jobbik is szeretné a későbbiekben is komoly mértékben használni a családtámogatások esetében. De látjuk jól – minden adat erről szólt és minden kritikánk nekünk is ezzel kapcsolatban nyilvánult meg –, hogy elsősorban a tehetősebb vagy kimondottan gazdag családoknak kedvezett elsősorban ez a rendszer, főleg a három, négy, vagy ötgyermekesek esetében, hiszen három gyermeknél már 600 ezer forint fölötti jövedelem kellett ahhoz, hogy valaki igénybe vehesse a teljes adókedvezményt. Tehát magyarul, itt igazából egy hiányérzetem van, hiszen talán épp a KDNP is már felvetette végre – hiszen már annyiszor hangoztattuk ezt a parlamentben, legalábbis mi –, hogy valamilyen szinten a negatív adó, egyelőre még nincs jobb szó erre, bevezetését mikor tervezi a kormányzat. Hiszen ez nem egy rendkívüli dolog, ez már működik Ausztriában, Németországban, nem kell messzire menni a példáért, és azért, hogy hogyan működnek ezek a rendszerek, ahhoz hasonló, vagy attól persze eltérő rendszert is ki lehetne alakítani, nagyon jól mutatják a különböző adatok.

És itt talán mondanék is egy érdekességet, ami a sajtóban is egyébként megjelent, nyilvános adatokról van szó, hogy mondjuk a 100 leggazdagabb magyarországi adózó 132 millió forint családi adókedvezményt vett igénybe, pedig hát ők milliárdos vagy több százmillióos vagy milliárdos adójövedelmekkel rendelkeznek, és mégis nyilván igénybe vették, tehát ez számukra támogatás volt. Ugyanakkor viszont körülbelül 112 milliárd forintot vehettek volna még igénybe más családok is, ha lett volna elég adó-visszatérítési lehetőségük, de az alacsony kereset miatt erre nem volt lehetőségük. A háromgyermekesek esetében és az annál több gyermekesek esetében a legproblémásabb ez a kérdés, hiszen gyakorlatilag, ha jól tudom, akkor körülbelül 8-10 százaléka tudja igénybe venni teljes mértékben a családi adókedvezményt. Tehát itt, mint mondtam, egy hiányérzetünk van, és szeretném kérdezni,

hogy lesz-e ezzel kapcsolatban esetleg módosítás a törvényben, vagy nem tervezi végül is, teljes mértékben elvetette a kormányzat ezeknek a gyermekes családoknak a támogatását.

Ennyi lett volna a kérdésem, illetve a véleményem, és kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván a továbbiakban még hozzászólni.

Vágó Gábor képviselőtársamé a szó.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Csak egy apró kiegészítés itt az egykulcsos adó kapcsán. Itt valójában sok esetben jövedelemcsökkenés tapasztalható majd a félsuperbruttó kivezetésével, mivel a kompenzáció az az állami szektorban, és így a bizottságunkat érintően a szociális szférában is ugyanúgy tapasztalható lesz. Sajnos a szociális szférában dolgozók átlagjövedelme nem a pénzügyi szférával vetekedik, tehát így javarészt 202 ezer forint alatti átlagjövedelemről beszélhetünk, és ha elveszik a kompenzáció, akkor ez párezer forintos jövedelemkiesést is jelenthet. Csak ennyit szerettem volna elnök úrhoz kiegészítésként mondani.

ELNÖK: Igen, így van, ha a munkaadók nem pótolják ki, ez valóban így van.

Varga László képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm. Gyakorlatilag mindennel egyetértve, ami előttem elhangzott, és még egyszer hangsúlyozva, hogy nem támogatjuk ezt az adócsomagot. Azt persze el fogjuk mondani pontosan és részletesen az általános vitában, hogy miért, hiszen nagyon kiterjedt.

Egy kérdés mégis eszembe jutott, és érdekes dolog ez, ahogy nézem, épp október 29-én ezt megkérdezni a félsuperbruttó kapcsán, a szakmai berkekből jó volna megkérdezni szerintem azt, hogy egészen biztosak-e benne, hogy erre van lehetőség most. Nagyon kíváncsi leszek, hogy néhány hét múlva mi lesz ezzel, és hogy ma nagy magabiztossággal tudják-e azt mondani, hogy ez így és ebben a formában végigmegy-e? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom a viszonzó válasz lehetőségét.

LAKI GÁBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetérttek, hogy egyes átfogó adópolitikai kérdéseknek talán a főbizottságban van a helye, és talán ott érdemes ezeket a kérdéseket részletesebben megvitatni. Csak néhány gondolat. A személyi jövedelemadó változása nem egy egyedi lépés abban a tekintetben, hogy 2010 óta már elindult egy folyamat. A jövedelem típusú adók jelentős csökkentésére került sor, míg a forgalmi, fogyasztási típusú adók növelésére, ez mintegy záró akkordja ennek a folyamatnak. Jelen törvényjavaslat, illetve a költségvetési keret most azt tette lehetővé, hogy az illeték tekintetében a fiatalok lakásszerzésének támogatása érdekében egy ilyen kedvezményt javasoljon a kormány. De ha visszagondolunk, az ebben az évben elfogadott törvényi változásokra, akkor ne felejtkezzünk el arról, hogy a kormány munkahely-védelmi akciótervet fogalmazott meg, és fogadott el a parlament. Ennek számos eleme érinti a fiatalokat és közvetetten a fiatalok lakásszerzését is. Ugyanis lakást csak bérből lehet vásárolni. Gondoljunk csak arra, hogy a 25 év alattiak esetében a közteher mértéke 14 százalékra csökkent. Ez lehetővé teszi, hogy a foglalkoztatottság ebben a körben növekedjen. Amennyiben pályakezdőt foglalkoztatnak, akkor a munkáltatónak az első két évben szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulási fizetési kötelezettsége fel sem merül, és a harmadik évben is kedvezményben részesül.

Tehát én azt gondolom, hogy a kormány tett lépéseket, akár csak közvetett módon, hogy a fiatalok lakáshoz jussanak.

A családi adókedvezmény vonatkozásában az egy konkrétabb kérdés, hogy a külföldiek esetében hogyan lehet ezt igazolni. Itt igazából egy szövegpontosításról, illetve egy indokolatlan kedvezmény megszüntetéséről van szó. Európai uniós tagként Magyarországnak is biztosítani kell, hogy a Magyarországon adózó külföldiek esetében a családi kedvezményt biztosítsa. A javaslat egy kiskaput zár be, igazából az olyan esetekre nézve, amikor a magánszemély nem teljes évet töltött itt, adózott, keletkezett adóköteles jövedelme. A korábban hatályos szabályok szerint ilyenkor a családi kedvezmény teljes összege jár, ez gyakorlatilag időarányosítja a magyarországi adókötelezettségnek megfelelően. Tehát itt inkább pontosításról beszélhetünk. Az igazolás kérdése, hozzánk nem érkezett vissza olyan visszajelzés, hogy ez nem működne, nyilvánvalóan egyébként az adózónak kell bizonyítania, hogyha adókedvezményt akar igénybe venni, de külföldi államnak a szakhatósága, akár a magyar OEP-nek megfelelő szakhatósága egészen biztosan tud kiállítani igazolást arról, és el is várja az adóhatóság, hogy a külföldi jogszabályok alapján családi kedvezmény érvényesíthető-e.

A negatív adóval kapcsolatban, azaz, hogy a családi adókedvezmény a járulék terhére is érvényesíthető legyen, ezt a kérdést a kormány vizsgálja. Egyelőre ennyit tudok mondani. A törvényjavaslat jelenlegi formájában ezt nem tartalmazza. Mivel jelentős költségvetési kihatása van, tudomásom szerint 30-40 milliárd forint is lehet, de a pontos számok nem állnak rendelkezésemre, ezért megfontolandó, hogy ezt a jelenlegi gazdasági környezet lehetővé teszi-e vagy esetleg később kell erre a kérdésre visszatérni, mint előbb mondtam, a kormány vizsgálja ezt a kérdést.

Szintén költségvetési kérdésnek gondolom azt a kérdést, hogy egészen biztos, hogy ki lehet-e vezetni a félszuperbruttót. A törvényjavaslat jelenlegi formájában erre tesz javaslatot. Tehát ennél többet nem tudok most mondani. A kormány elkötelezett, hogy ezt a lépést megtegye, azt gondolom, hogy itt, ebben a tekintetben nem lesz változás. Még egy pár szót mondanék az életbiztosításokról. Itt igazából a személyijövedelemadó-törvény változása koncepcionális abban a tekintetben, hogy a biztosításokat közgazdaságtani tartalmuk szerint különíti el, kockázati és megtakarítási típusú biztosításokat elválasztva egymástól. A kockázati típusú biztosítás, az élet, a baleset és a betegségbiztosítás esetében, hogyha a munkáltató ilyen díjat fizet a magánszemély javára, akkor annak díja adómentes, illetve a biztosítónak a szolgáltatása is adómentes. Tehát a kockázati biztosítások adómentességét lényegében változatlan formában biztosítja a törvényjavaslat. A befektetési típusú biztosítások tekintetében van változás. Befektetési típusú biztosítás az a biztosítás, amelynek vagy lejáratú szolgáltatása vagy visszavásárlási értéke van, ez egy megtakarítási jellegű biztosítás. Itt egy ponton változik a szabályozás, a teljes életre szóló visszavásárlási értékkel rendelkező biztosítás díja 2013-tól már nem lesz adómentes a díjfizetés időpontjában. Ez korábban adómentes volt, 2013-tól egyes meghatározott juttatásként kell utána adót fizetni, jövedelemadót és egyszerűsített hozzájárulást. Tehát itt igazából csak ebben a körben beszélhetünk változásról, de itt is egy hároméves átmeneti időszakot biztosít a törvényjavaslat 2012. december 31-ig megkötött, teljes életre szóló biztosítások esetében még a díjfizetés időpontjában nem keletkezik adófizetési kötelezettség.

Ami az ütemezést illeti, hogy várhatók-e más csomagok, vagy az említett rendelkezések hogyan fognak törvényi formát ölteni, tehát nyilván képviselő úr is tisztában van azzal, hogy a kihirdetés és a hatályba lépés között a stabilitási törvény szerint 30 napnak kell eltelnie. Az, hogy bizonyos költségvetési kérdések hogyan fognak implementálódni a jogszabályban, nyilvánvalóan az adójogszabályoknak az adótörvény-javaslatban van a helye. Tehát én azt gondolom, hogy figyelemmel a kihirdetésre, a 30 napos szabályra is, a törvényjavaslat még várhatóan módosulni fog. Konkrétan még ezzel kapcsolatban nem tudok közölni, várhatóan a jövő héten. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen a viszontválaszt. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még esetleg valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Akkor szavazás következik. Aki a T/8750-es számú törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 16 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Tartózkodás nem volt, a bizottság a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találta. Köszönjük szépen a megjelenést.

Akkor most még a többségi, illetve a kisebbségi vélemény előadóját kell kiállítani a bizottságnak. Kérdezem, hogy a többségi véleményt ki kívánja elmondani; bocsanat, erre nincs is lehetőség most. A kisebbségi véleményt ki szeretné tolmácsolni? Megosztva Vágó Gábor és Varga László képviselő urak fogják ezt tolmácsolni.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, és folytatjuk a munkánkat.

Az Állami Számvevőszék jelentése a társadalombiztosítási alapokból nyújtott ellátások és szolgáltatások jogosultsági rendjében alkalmazott nyilvántartási rendszerek működésének ellenőrzéséről

Soron következik a társadalombiztosítási alapokból nyújtott ellátások és szolgáltatások jogosultsági rendjében alkalmazott nyilvántartási rendszerek működésének ellenőrzéséről szóló állami számvevőszéki jelentés tárgyalása.

Köszöntöm a napirendi pont előadóját Horváth Margit igazgatóhelyettes asszonyt, az Állami Számvevőszék részéről, továbbá Mészáros József főigazgató urat, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság részéről, valamint a minisztérium képviselőjében Hulák Zsuzsanna főosztályvezető asszonyt és munkatársait.

Elsőként igazgatóhelyettes asszonynak adom meg a szót.

Dr. Horváth Margit prezentációja

DR. HORVÁTH MARGIT (Állami Számvevőszék): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Én ez idáig azt gondoltam, hogy az a legjobb, ha egy jelentésünk elkészül, azonnal napirendjére tűzi az illetékes bizottság vagy valamennyi. Most azt kell mondanom, hogy ennek a témának a napirendre tűzése nem is lehetett volna jobb időzítésű, ugyanis módot ad számunkra arra, annak bemutatására, hogy a mi stratégiánkban most már egyre következetesebben szeretnénk érvényesíteni, hogy ne legyenek következmények nélküli ellenőrzéseink. És most, hogy ugye májusban hoztuk ki a jelentésünket, most pedig október vége van, be tudom önöknek azt is mutatni, hogy igen, nincsenek következmények nélküli ellenőrzések, hiszen szép intézkedési tervek születtek. Természetesen kell még egy utóellenőrzés, hogy azoknak a bizonyosságáról meggyőződünk, de mégiscsak egy olyan stádiumban tudunk a képviselő hölgyeknek és uraknak számot adni, amikor érdemi mondanivalónk is van, és már most szeretném jelezni, hogy majd a javaslatok között rámutatnék egy olyanra, amelyik szintén az önök, a döntéshozók munkáját nagyban elősegíti.

Szeretnénk Verba volans scripta manent terv alapján kis vetítéssel is kombinálni az anyag bemutatását. Nem leszünk így sem hosszúak, nagyon remélem, megpróbálom majd rövidre fogni. Ellenőrzésünk középpontjában a társadalombiztosítási nyilvántartási rendszerek működésének ellenőrzése volt. Azt kell mondanom, hogy a központi alrendszer egyharmadát kitevő pénzüsszegekről van szó. Tárgyalta már a tisztelt bizottság a 2011. évi zárszámadási jelentésünket, abban a számadatokkal már szembesülhettek. Most csak kiemelném, hogy a Nyugdíjbiztosítási Alapnál 3048 milliárdról van szó, az Egészségbiztosítási Alapnál 1403 milliárdról van szó bevételi oldalon; míg kiadási oldalon a Nyugdíjbiztosítási Alapnál 3048, tehát látjuk, hogy egálban van, az Egészségbiztosítási Alapnál 1486 milliárd, tehát érzékelhető a hiány is, de most nem erről szól a téma.

Miről is szól ez az anyagunk? Górcső alá vettük az összes, a jogosultsági rendszerekben létező nyilvántartási rendszert. Ezekből egyet-kettőt kiemelnék. Az ábra mutatja, hogy milyen rendkívül bonyolult kapcsolatrendszerrel van is itt szó; a középpontjában az ábra pont nem ezt tükrözi, de azért kikövetkeztethető belőle. Az egész folyamatot a NAV indítja el, leánykori nevén APEH. Az APEH-nél képződnek azok az adatok, amelyeket továbbít az Országos Egészségbiztosítási Pénztárhoz, amely az egészségbiztosítás legfőbb szerve, továbbá az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz, ahol a nyugdíjak és a nyugdíjszerű ellátások rendezése folyik. Ezek a nyilvántartási rendszerek egyben bonyolult informatikai rendszereket is jelentenek, úgyhogy azt kell mondanunk, hogy eme jelentésünkben egy informatikai auditot is elvégeztünk. Nagyon jó volt a fogadtatása is, a szervezetek számára is megnyugtató. Az Állami Számvevőszék azt mondja, hogy tulajdonképpen hogyan működött, mik a nehézségek, hol kell javítani, és megnyugtató a tekintetben, ha ki tudja mondani, hogy az alapvető funkciójukat betöltötték.

Egy-két dolgot emelnék ki. Tehát, ahogy látják, a legfontosabb megállapításunk, hogy a vizsgált időszakban, tehát 2006 és 2010 között, ezek a nyilvántartási rendszerek biztosították, hogy minden jogosult megkapja azt az ellátást, ami neki jár. Ugye az ellátásokat tudjuk – csak egy nagyon rövid zárójel – egészségbiztosítás: természetbeni, pénzbeni ellátások; nyugdíjbiztosítás pedig nyugdíj, nyugdíjszerű ellátások. És biztosítani kell azt is, hogy viszont, ha valakinek nem jár, az ne kapjon ilyenfajta ellátást.

Számba vettük a rendszerek erősségeit és gyengeségeit. Tehát – ahogy érzékelhető volt – három nagy szervezetnél végeztük el az ellenőrzéseket: az alap, a támogatói és a kiszolgáló informatikai rendszerekre, nyilvántartásokra. A rendszer erősségeinek tartottuk, hogy a nyilvántartások megbízhatóságát és naprakészségét ebben a vizsgált, ellenőrzött időszakban számos adategyeztetés, adattisztázás, az adatok összehangolása segítette. A szervezetek megkerestek munkáltatókat, 600-ezres nagyságrendben kérdőíveket küldtek ki, és kapták vissza azokat az adatokat, amelyekkel pontosítani tudták a nyilvántartásokat.

Számba vettük az eredményességet. Bár azt meg kell mondanunk, hogy a döntéshozók, az Országgyűléstől az alapkezelőig, nem határoztak meg az ágazatok számára eredményességi és hatékonysági kritériumokat, ez gyengéje az egésznek – és itt a döntéshozók munkájára is azért egy kicsit rámutat –, ezen a területen még javítani kell, talán ez az ellenőrzésünk hozzásegít ahhoz, hogy megindul a javulás iránya.

Eredményesség az egészségügyi ágazatban. Harmadára csökkent a jogviszonyra vonatkozó adattal nem rendelkezők száma. Miről is van szó? A vizsgált időszak elején 1 300 000 fő volt, akinek nem volt jogosultsága, és ez a végére 400-ezres nagyságrendre lement, tehát azért ez nagy eredmény, és maguk a szervezetek tettek ennek érdekében, miközben kétszeresére emelkedett az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetők száma, ez is egy nagyszerű dolog, és a biztosítotti jogviszony tisztázása, a szabályosság, a járulékfizetés szabályossága döntően megvalósult, ezt üdvözölni kell.

További eredményesség a másik ágazatban, a nyugdíjágazatban. Ugye következtetni tudtunk bizonyos adatok összevetéséből, megnéztük, hogy mennyi határozatot fellebbeztek meg, és megállapítottuk, hogy 2006-ban 350 ezer nyugdíj-megállapításból már akkor is csak 4-5 százalékát fellebbezték meg, azért ez egy jól működő rendszerre utal. A panaszügyek aránya is viszonylag mondhatni, hogy rendkívül alacsony és a peres ügyek száma is.

Ugyanakkor megállapítottunk a különböző kontrollokban gyengeségeket. Most ez nem azért van, mert még nem tudtuk, hogy a Mészáros úr is itt lesz, hogy az OEP gyengeségeit emeljük ki, mert a nyugdíjbiztosítási főigazgató úr jelen lesz, hanem mert az OEP-nél találtunk olyan pontokat, amelyek valóban erre utalnak.

Ugye az OEP kezeli az alapnyilvántartást, a TAJ-BSZJ-t. Taj-száma mindenkinek van, igazolványa is van, mindenki ismeri és tudja, tehát nagyon széles körét érinti a lakosságnak, és akkor megállapítottuk, hogy ez a nyilvántartás bizonyos kockázatokat hordoz. Van egy

körülbelül 400-ezres nagyságrendű réteg, akiknél a biztosítási jogviszony szempontjából úgy fogalmaztunk, hogy zöld jelzésbe ragadtak, ami azt jelenti, hogyha elmennek akár a háziorvoshoz, akár más ellátást igénybe venni, nem fogja kimutatni, holott nem biztos, hogy valóban rendelkeznek jogviszonnyal, a rendszer nem fogja kimutatni, hogy őket nem kell ellátni. Nyilvánvaló, hogy az érdekük az embereknek, hogy ez ne is változzon meg, azért rendkívül nehéz ez ellen hatékonyan tenni.

A másik gyengeség az OEP-nél, hogy a nyilvántartások kialakításáért, folyamatos módosításáért felelős szakmai főosztály nem kommunikált megfelelően az ottani informatikával. Ha ilyen kockázat és bonyolult informatikai rendszereket működtetünk, bizony tudnia kell az informatikának, hogy mely pontokon kell erősíteni a működést vagy egyáltalán kontrollálni.

Kockázatok kettő – még mindig az OEP-nél tartunk. A felelősségi és hatáskörök szabályozásánál nagyon fontos, hogy azok tetten érhetőek legyenek, tehát kellő mélységben legyenek meghatározva. Itt viszont úgy láttuk, hogy azért ez változó színvonalon történt meg és az informatikai biztonsági felügyeleti funkció sem működött, bizonyos szabályzatokat nem hoztak, és ami nagyon fontos, hogy nem volt tartalék adatközpont. Mi van, ha leáll a rendszer, mi van, mennyi idő alatt lehet újraindítani, ezek nagyon fontos dolgok, mert nagyon nagy rendszerről van szó.

Megállapítottuk, hogy a kontrollok - a szervezetek között oda-vissza adatáramlások vannak - sem működtek tökéletesen, hiányoztak a minőségi kritériumok, a mérő- és mutatószámok. Párhuzamos nyilvántartások szerepeltek például a foglalkoztatói nyilvántartás, és így levontuk azt a következtetést, hogy az ONYF és a NAV között az ellenőrzött időszakban végig vitatott maradt az adóhatóság által a járulékbemutalásokból gyűjtött szolgálati idő és jövedelmi adatok struktúrájának és felhasználhatóságának megfelelősége. Mi van e mögött? 2006-2010 között működött egy jól strukturált célszerű hosszúságú-rövidségű, jól bemért adatszolgáltatási lap, az úgynevezett NYENYI, talán többen hallottak is róla, ez a lap közvetlenül a munkáltatóktól került az ONYF-hez, ahol ők megfelelő rendszerekben fel tudták használni a nyugdíj-megállapításokhoz és -kifizetésekhez. Gondoltak egy nagyot kormányzati szinten, és megváltoztatták. Olyan adatlaprendszert kívántak kidolgozni, amely minden pénzbeli ellátás kifizetését ki tudja szolgálni a táppénztől kezdve a nyugdíjig mindent, és így egy hatalmas adatbázissal rendelkező, hatalmas adatlap-garnitúra alakult ki, amelynek a használhatósága kérdéses volt, miután nem közvetlen az ONYF-hez megy, hanem először a NAV-hoz küldik a foglalkoztatót, a NAV vagy csinál vele valamit vagy nem, ha kezeli, annál rosszabb volt a dolog, úgy tűnt, hogy rendkívül sok volt a hibás rekord, de majd talán kiforrja magát ez a terület is, mert előbb-utóbb itt lépni kell, miközben a NYENYI 2011-ben már nem volt.

Javaslatokat fogalmaztunk meg az emberi erőforrások miniszterének, a nemzetgazdasági miniszternek és az ONY főigazgatójának. Úgy próbáltuk megfogalmazni a javaslatainkat, hogy már rögtön utaltunk a fő címzetre és arra, hogy melyik másik miniszter közreműködésével, mert azért itt olyan területekről van szó, hogy közösen kell valamit tenni. A nemzetgazdasági miniszter közreműködésével javasoltuk az emberi erőforrások miniszterének, hogy határozzák meg a szabályozás különböző szintjeit, mert tudjuk, hogy itt azért törvényektől kezdve megállapodásig minden van, a kritériumokat az adatátadásokra és az adatminőségekre, és az informatika területén a fejlesztésekre koncentrálva határozzanak meg mérő- és mutatószámokat.

Most már be is tudom mutatni, hogy milyen intézkedési tervet készítettek. Az EMMI 2006-2010 között ugye NEFMI volt, az EMMI a jogutód, tehát neki címeztük, áttekinteni a biztosított bejelentések kezelésének folyamatát, ennek keretében el fogják határolni a NAV és az OEP hatásköreit és kötelezettségeit, ez nagyon helyes. Meg fogják szüntetni a nyilvántartási rendszer kettősségét, tehát az egészségbiztosítási nyilvántartás, ennek részeként

a biztosított nyilvántartás kezelője az OEP lesz, azonban a bejelentéseket 2007. január 1-je óta a NAV-hoz kell teljesíteni, tehát rögzítették, hogy most ki kihez tartozzon, melyik feladat. Meg fogják határozni a NAV és az OEP közötti adatáramlásnak a rendszerét, mit kell tenni, ha technikai okok miatt adatátadási hiba, egyéb dolog történik, tehát teljes mélységében. És megállapodást fog kötni az OEP és a NAV arra vonatkozóan, hogy a két szervezet közötti adatküldést megelőzően az adatküldő milyen ellenőrzéseket köteles elvégezni.

Intézkedési terv a 2. számú javaslatra, mérő- és mutatószámokra, a foglalkoztatók állományváltozásait nyilvántartó informatikai rendszerben szereplő adattartalom frissítésének gyakoriságát fogják az egyik mérő-, mutatószámnak tekinteni, a jogosulti állomány változásainak mértékét a foglalkoztatói adatszolgáltatások, a taj érvényességének változása és az új taj-kiadások területén fel fogják mérni, bejelentést teljesítő állami szervezetek által jelentett személyek és a nyilvántartásban megfelelő jogosultsági állomány nagyságának az arányát fogják megnézni. Tehát itt ki fogják tudni szűrni előbb-utóbb, hogy mindenki, aki jogosultsággal rendelkezik, szerepeljen a nyilvántartásban.

A másik oldal: itt a javaslat fő címzettje a nemzetgazdasági miniszter lett, és közreműködő lett az EMMI. Intézkedjenek a biztosítottak nyugdíjjogosultságának védelme érdekében, hogy az ONYF számára rendelkezésre álljon a munkáltatók havonkénti és személyenkénti járulékbetartása. Álljunk meg itt egy pillanatra! Ez az a pont, amit jeleztem, hogy ez lesz a nagyon előremutató javaslatunk, hiszen kormányzati körökben ismét felerősödött az a terület, hogy egy egyéni számlanyilvántartást kell bevezetni. Ha ezt a javaslatunkat a szervek megvalósítják, akkor kormányzati döntés szükséges csak ahhoz, hogy ez kialakításra kerüljön, hiszen az alapja, tehát a másik oldal, hogy a járulékadatok is rendelkezésre álljanak, így megteremthető. A másik javaslatunk, irányító felügyeleti jogkörökben hangolják össze az informatikai fejlesztéseket. Mit mondanak erre, hogy mit tettek? NGM intézkedési terve: a NAV, OEP, ONYF bevonásával a jogszabályi környezet és a rendelkezésre álló informatikai rendszereket felül fogja vizsgálni. Tehát mindegyiket, össze fogják nézni mind a hármat. A foglalkoztatói törzsnyilvántartások összehangolási lehetőségét megvizsgálják, ne legyen párhuzamos, legyen egységes. A szükséges változtatások költségvetési hatásait számszerűsítik. Ugye itt az első napirendi pontnál is hallottuk fél füllel, hogy nagyon fontos, hogy a pénzügyi háttér nyilvánvaló legyen, és legjobban azért ezt felmérni és kiszámítani mégis csak a kormányzati szférában tudják. Itt most ezt meg fogják tenni.

Az NGM intézkedési terve a másikkal kapcsolatban a nyugdíjbiztosítási egyéb ellátások megállapításához kapcsolódóan felmerülő adatszolgáltatási problémák rendezési módját meg fogják határozni, és ennek érdekében felülvizsgálják az adatszolgáltatások mikéntjét.

A szükséges jogszabály-módosítási javaslatokat elkészítik. Ahogy jeleztem, javaslatot tettünk az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatójának, nagyon adta magát a javaslat, hiszen ott az informatikai területen nem voltak rendben a dolgok, az informatikarészére a szakma dolgozza ki a nyilvántartások kezelésének kritikus folyamatait, a rendelkezésre állás és teljesítményelvárásokat, segíteni fogja a munkájukat, ha megteszik, valamint készítsék el a hiányzó szabályzatokat.

Az EMMI és az OEP intézkedési terv e tekintetben, valóban szinte visszaírják, megismétlik a mi javaslatunkat, már saját magukra vonatkozóan, tehát szabályozásban kiegészítéseket tesznek, és a szakmát utasítják arra, hogy az informatikának határozza meg mindazt a teendőt, amely a frappáns, gördülékeny működéshez szükséges.

Bevezettünk egy új műfajt az új jogszabályi környezetben. Intézkedésekre javaslatot is teszünk, ahogy ezt ismertettem, másrészt azokon a területeken, amelyek talán kicsit elvontabbak és csak jelzik a veszélyeket, nem olyan direkt intézkedést lehet tenni rájuk, úgynevezett figyelemfelhívó levelet írunk az érintetteknek. Ez esetben a figyelemfelhívó levél

címzettje az EMMI minisztere azért, mert azt tapasztaltuk, hogy az alapnyilvántartásnál a taj-BSZJ-nél ugye általában külső fejlesztőket vesznek igénybe a cégek, ha valamilyen informatikai változtatás kell, így viszont úgy a nyakukra nőtt egy külső fejlesztő cég, hogy még a tulajdonjogokat is átvette. Úgyhogy azért gondoltuk, hogy meg kéne nézni, hogy azért mégis csak hogyan lehet ezt megváltoztatni, és megnyugtató és tudom már jelezni, hiszen visszaírták, hogy visszavásárolták a megfelelő szabadalmi jogokat. A másik dolog, amit jeleztem is, ez a zöldben ragadt jogviszonyok, amelynek a kiiktatásában egyáltalán nem érdekeltek az érintettek, meg hát ráhatása nagyon az OEP-nek sincs. Itt pedig azt jeleztük a miniszter úrnak, hogy talán ilyen demográfiai, foglalkoztatási, egyéb dolgoknak a megvizsgálásával el lehet azon merengeni, hogy hogy van az, hogy a 400 ezer jogviszonnyal nem rendelkezőnek a 70 százaléka olyan közel 300 ezer fő éveken túl van ebben az állapotban, tehát valahogy felhalmozódtak a dolgok. Lehetne-e ezen célszerűen változtatni? Az is lehet, hogy nem, de ezt majd ő meg fogja vizsgálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván hozzászólni a jelentéshez. Iván László professzor úré a szó.

Hozzászólások

PROF. DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Nagyon röviden. Köszönöm szépen a szót. Rendkívül imponáló az, hogy ezt a referátumot megtartotta a kolléganő, és azt is meg kell mondjam, hogy eszembe jut az, hogy jó pár évvel ezelőtt még Baráth főigazgató úr összehívott bennünket, és akkor nagyon frappánsan, látványosan elmondta, hogyha valakinek a biztosítási jogviszonyhoz tartozását, illetve jellegét be akarja mutatni, akkor még ott tartottak, hogy lementek a pincébe és ott centiméterrel voltak az emberek megjelölve. Tehát a 112. centitől a 113. centiig Kis Pistának, stb. volt az adatrögzítése, és mindenki úgy csodálkozott, hogy ezek kilométerek voltak lent a pincében, azt hiszem még talán muzeálisan most is megvannak. De, amit látok, és amit tapasztalok – és ez nagyon fontos dolog –, hogy óriási váltás indult el nemcsak technikailag, hanem ténylegesen a minőségi adatszolgáltatás és felhasználás érdekében, úgyhogy én a magam részéről nagyon örülök és köszönöm szépen; szívből gratulálok, hogy ebben a dzsungelben ebből a szörnyű korszakból maradt valami rend és számítás, és a tettenérés, felhasználás egy irányban alkalmazhatóvá vált. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. Majd lesz reagálási lehetősége főigazgató úrnak is és a főosztályvezető asszonynak is, de előtte még én szeretnék néhány gondolatot hozzátenni a bemutatott prezentációhoz.

Tényleg azt kell mondani, hogy nagyon sok kérdésre választ kaptam, amit mondjuk már előzőleg feltettünk volna, és akkor lehet, hogy még kérdésként maradtak volna.

Örülök, hogy itt előrelépések történtek sok tekintetben. Néhány dolgot azért kiemelnék. Tehát én is nagyon fontosnak tartom azt, hogy egy eredményességi mutatónak lennie kell, de az szerintem minden munkahelyen egy alapvető követelmény, tehát ezt nyilván meg kell határozni. Na most, itt ugye az egyik fontos kérdés volt – és ezzel én magam is foglalkoztam –, hogy a NYENYI lapoknak az ügye, ugye a nyilvántartások ügye hogyan áll. Én úgy érzem, lehet, hogy a kezdeményezés nyilván egy jó szándékú kezdeményezés volt, hogy minden adat együtt megtalálható legyen, de viszont én azt látom, hogy ezt talán túl hamar lépték meg. Itt nem volt a megfelelő átmenet megszabva tulajdonképpen, és ez zavarokat okozhat, legalábbis a jelentésben is az látszik, hogy az elkövetkező időszakban is ez még zavarokat eredményezhet, mert gyakorlatilag a NAV-nak az adatszolgáltatása – már itt is elhangzott – számos pontatlanságot tartalmaz, úgyhogy ezzel kapcsolatban majd nyilván mindenképp szeretném, ha erre reagálna főigazgató úr, illetve az osztályvezető asszony is, hogy mi ezzel a helyzet.

A másik fontos dolog az egyéni számla kérdése. Nálunk, legalábbis a Jobbiknál, egy alapprogram volt, amikor elindultunk a választáson is, tehát nyilván teljes mértékben ezt csak támogatni tudjuk. Viszont itt akkor én ellentétes dolgokat látok, mert Balog Zoltán miniszter úr itt volt nálunk bemutatkozáson májusban, ha jól emlékszem, és akkor nagyon határozottan azt jelentette ki, hogy nem lesz ebben a kormányzati ciklusban egyéni számla bevezetve, most viszont, ahogy látom, az NGM elméletileg valamilyen lépéseket tenne ebben az ügyben. Itt talán elsősorban főosztályvezető asszonytól kérdezem, hogy akkor változik ez a helyzet, vagy esetleg a kommunikáció a két minisztérium között nem működött; mi nagyon fontosnak tartanánk, hogy ebben legyen előrelépés és lássuk azt, hogy most akkor lesz, nem lesz, mert ez az én véleményem szerint nagyon fontos kérdés.

Talán még egy kérdés lenne. Ugyebár itt a rendszerek informatikai működésével kapcsolatban én örülök, hogy már gyakorlatilag kifizették azt a vállalkozót, és visszaszerezték a jogokat ezen a területen, csak azért itt felmerül bennem a kérdés, hogy itt ennek a területnek nem volt esetleg valamilyen felelőse, hogy így alakult ez a helyzet. Nyilvánvalóan itt szerintem egy hátrányos szerződéskötés zajlott, én nagyon szeretném látni, hogy esetleg valakit valamilyen szinten legalább felelősségre vontak, ha ez így volt. Nyilván ebből az itt elénk tárt anyagból nem derül ki most, de hát van egy ilyen érzésem egyértelműen, hogy itt mindenképp komoly hátrányt szenvedtek, legalábbis időlegesen ezek a rendszerek.

Talán ezek lettek volna az én hozzáfűznivalóim, és akkor először főigazgató úrnak adom meg a szót.

Prof. Dr. Mészáros József viszonzválasza

Prof. DR. MÉSZÁROS JÓZSEF főigazgató (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, én Mészáros József vagyok, az ONYF főigazgatója, tehát ebben az értelemben én az OEP-re vonatkozó kérdésekre sem jogom, sem okom, sem lehetőségem nincs, hogy válaszoljak.

Ugye itt konkrét kérdés a NYENYI lapokkal kapcsolatban hangzott el, illetve az ÁSZ vizsgálata. Először is szeretném megköszönni az ÁSZ munkatársainak azt a korrekt és nagyon precíz munkát, amelyet elvégeztek, hiszen én azt gondolom, hogy az nagyon jó dolog, hogy mindenkinek a munkája mérlegre kerüljön és auditálásra kerüljenek a dolgok. Én azt gondolom, hogy az ágazat munkatársainak nem volt szégyenkeznivalója, nyilvánvaló, hogy vannak javításra szoruló hibák, erre intézkedési tervet készítettünk és a hibákat ki fogjuk javítani.

Ami az ÁSZ anyagban is elhangzott, ez a NYENYI lapok kivezetésének kérdése. Ugye a NYENYI lapok kivezetésének kérdése még az előző ciklusban került döntésre, és a NAV, korábbi nevén az APEH és az ONYF között hosszas egyeztetések során mindig húzódtott az ügy, hogy megérett-e a helyzet, nem érett meg a helyzet. Egy képviselői módosítói indítvány kapcsán kivezetésre került a NYENYI lap. Örömmel tájékoztathatok mindenkit, hogy a jövő évtől kezdődően a NAV havi adatszolgáltatást fog teljesíteni az ONYF felé, így reményeink szerint ez a kérdés nyugvópontra jut és egy világos szerezpóztás kerül: a NAV begyűjti az adatokat, ezeket az adatokat az ONYF munkatársai feldolgozzák, konszolidálják, nyilvántartásba kerülnek ezek az adatok és ezek alapján kerül megállapításra az igénylő ellátása. Tehát azt gondolom, hogy ez a kérdés reményeink szerint jövő év január 1-jétől nyugvópontra jut. Ha kíváncsiak rá, akkor szívesen adunk majd tájékoztatást jövő év nyarán vagy májusában, akkor ugye már mérlegre lehet tenni azt, hogy ténylegesen mi történt. Itt én azt gondolom, hogy majd a főosztályvezető asszony egy precízebb tájékoztatást ad.

Itt elhangzott a kérdés az egyéni számlával kapcsolatban. Itt több különböző dolog keveredik a szóhasználatban. Ugye az egyik dolog a nyilvántartási rendszer, hogy egyéni nyilvántartási rendszer keletkezik. A nyugdíj-megállapítás rendje jelenleg is egyéni, tehát ebben az értelemben egyéni nyilvántartások jelenleg is vannak. Kérdés, hogy ezek az egyéni

nyilvántartások – mint Iván professzor úr itt a hozzászólásában kifejezte – papíros alapúak, részben digitálisak vagy teljesen alfanumerikusak. Ugye ez nem mindegy, hiszen itt, hogy úgy mondjam, a középkortól a high-tech-ig egy nagy ív lehetséges. Az ONYF és az ágazat munkatársai jelenleg is azon dolgoznak, hogy teljes mértékben alfanumerikus nyilvántartásaink álljanak rendelkezésre; ugye január 1-jétől megindul egy korosztállyal kapcsolatban az adategyeztetés is, és reményeink szerint belátható időn belül teljes mértékben alfanumerikus adatbázis fog rendelkezésre állni, kvázi ez ugye egy egyéni alfanumerikus nyilvántartórendszer.

Egyéni számla alatt szoktak egy nyugdíjrendszert is, egy megállapító rendszert is érteni, tehát az a formula, hogy a mi korábbi befizetéseink szolgálati időnkéből, hogyan keletkezik majd az ellátásunk, ezt is szokás egyéni számlás rendszernek tekinteni, ugye ez egy teljesen más dolog. Tehát amit én mondhatok, hogy ebben az értelemben egy alfanumerikus nyilvántartás rendelkezésre fog állni, ezen az ágazat dolgozói dolgoznak és ez szerintem belátható időn belül elkészül; nyilvánvalóan a források rendelkezésre állásától függ az, hogy mikor tud ez a munka befejeződni, az 55-59 éves korosztályra ez a munka reményeink szerint a jövő évben befejeződik, és aztán szépen nyugodtan haladunk a továbbiakban.

Én köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, és akkor a főosztályvezető asszonynak adom meg a szót.

Hulák Zsuzsanna viszonzása

HULÁK ZSUZSANNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az egyéni számlával kapcsolatban számos félreértés van sajnos a köztudatban is. Sokan úgy gondolják, hogy ez a számla olyan, mint egy bankszámla. Ezen a számlán azt tartanák nyilván, hogy mennyi befizetés keletkezett, mennyit fizettek be az illető személy javára, sőt hogy ez hogyan kamatozik. Ez önmagában egy teljesen más nyugdíjrendszert feltételez, és feltehetően miniszter úr ezzel kapcsolatban fejtette ki az álláspontját, hogy ilyen nyugdíjrendszerre nem kívánunk áttérni. Hiszen az egy befizetés-alapú nyugdíjrendszer lenne, a miénk pedig egy jövedelemarányos keresetpótló ellátást nyújtó nyugdíjrendszer, ahol nem abból számoljuk a nyugdíjat, hogy valaki mennyit fizetett be, hanem azt vizsgáljuk meg, hogy milyen kereset alapján teljesítette a járulékfizetését, és itt bizony nagyon fontos szerepe van annak is, hogy hány éven át tette ezt, vagyis ő a járulékfizetéseivel hány éven át járult hozzá a nyugdíjrendszer működtetéséhez. Két gyökeresen eltérő rendszer.

Egyéni számlára mégis ígéret hangzott el a magánnyugdíj-pénztári rendszer átalakítása során, hogy nemcsak azoknak az embereknek marad meg az egyéni számlájuk, akik a magánnyugdíj-pénztárak tagjai voltak, és onnan a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe visszaléptek, hanem mindenkinek lesz egyéni számlája.

Mit fog tudni ez a számla megmutatni? A jelenlegi adatforgalomból erre a számlára azok az adatok fognak rákerülni, hogy mennyit vallott be a foglalkoztató az illető személy javára nyugdíjjárulékként. Nagyon fontos adat ez, hiszen ebből mit fog tudni az illető egyén kontrollálni. A tényt magát, hogy bevallották, tehát nem feketén foglalkoztatott, hanem a legális gazdaságban működik, továbbá lesz egy képe arról, hogy ez a bevallott összeg hogyan változik. Ez ahhoz fog segítséget adni, hogy a majdani várományát az illető jobban fel tudja mérni. Hiszen most is gyakran halljuk azt, hogy mennyit fizetem én be a nyugdíjrendszerbe, és milyen picike nyugdíjat kapok. Érdekes lenne végigszámolni sok esetben, különösen visszatekintve a nagyon régi járulékszabályokra, amikor ilyen 3-4-5 százalékos nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettsége is volt azoknak, akik mostanában még nyugdíjba mennek. Tehát érdemes volna megnézni azt, hogyha valóban ez egy olyan típusú nyugdíjrendszer lenne, ahol a befizetett összeget osztanánk fel nyugdíjként, járadékként, tehát

teljesen más fogalomkörben gondolkodnánk, akkor vajon milyen nyugdíjak alakulnának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kér szót. Iván László professzor úr!

Kérdések

PROF. DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Elnézést kérek, de egy kérdésem azért lenne magunkhoz, illetve a jelenlévőkhöz és főosztályvezető asszonyhoz is, hogy a munkáltatók által befizetett tételekről kvázi visszajelzést kapnak-e a biztosítottak mondjuk évente vagy kétevente, inkább egy éven keresztül, hogy mi volt az, amit ők befizettek. Van-e ilyen lehetőség vagy gyakorlat?

ELNÖK: Jó. Főigazgató úr, tessék!

PROF. DR. MÉSZÁROS JÓZSEF főigazgató (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság): Itt ugyan mindenki nagyon fiatal, de mint professzor úr talán visszaemlékszik, 2001-2002-ben egy ilyen folyamat megindult, és ez akkor, megítélésem szerint viszonylag sikeres folyamat volt, 2003-ban különböző okok miatt ez megszűnt. Megítélésünk szerint ez a folyamat újra fog indulni, tehát a rendet mindenképpen szándékunk van ebben az értelemben is megteremteni. Ez ugye két célt szolgál, egyfelől, hogy a biztosítottak tájékoztatva legyenek arról, hogy ténylegesen mit tartanak róluk nyilván, másfelől ez a járulékelkerülés mértékét is csökkenti.

Tehát erre kormányzati szándék van, meg fog indulni.

ELNÖK: Főosztályvezető asszony, parancsoljon!

HULÁK ZSUZSANNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen a lehetőséget. A biztosítottak most, ebben a pillanatban csak a foglalkoztatójuktól kapnak évente egyszer egy összefoglaló adatot arról, hogy róluk milyen bejelentést tett gyakorlatilag a foglalkoztató a NAV felé, és ez tartalmazza azt a tételt is, amit a foglalkoztatónak kötelezettsége befizetni most már nem tb-járulékként, hanem szociális hozzájárulási adóként. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Van-e még esetleg más kérdés? Az Állami Számvevőszék képviselőjének adom meg a szót a viszontválaszra.

DR. HORVÁTH MARGIT igazgatóhelyettes (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Azt hiszem, egy dologra kell csak reagálni. Elnök úr nagyon jól érzékelt, hogy a vagyoni jogoknál a felelősség kérdését is meg kell vizsgálni. Utaltunk a miniszter úrnak írt figyelemfelhívó levélben arra, hogy ezt tegye meg. Még teljes körű visszajelzést nem kaptunk, reméljük, hogy sikerül majd beszámolni arról, hogy megtörtént a felelősségre vonás.

És jelezném, ha a bizottság igényli, elküldjük ezt a prezentációt, mert azért ki van emelve a lényeg, könnyebb, mint az egész jelentést elolvasni.

ELNÖK: Köszönjük a lehetőséget, és kérjük is a prezentációt. Ha nincs további hozzászólás, lezárom ezt a napirendi pontot. Köszönjük a tájékoztatást, úgy gondoljuk, hogy nagyon hasznos volt, és látjuk, hogy azért történtek előrelépések.

Egyebek

Még az egyebekben kérdezem, hogy ki kér szót. Iván László professzor úré a szó.

PROF. DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tudom, hogy a hipoglikémiás ebédidő közeledik, de két-három mondatban szeretném bejelenteni, hogy az elmúlt hét péntekén megtörtént a Magyar Szociálpolitikai Társaság tisztújító közgyűlése, és egy olyan kiegészítő javaslat és határozat született, ami bennünket is érint, hogy miként az egészségügyben dolgozóknál, úgy a szociális ellátórendszerben tevékenykedőknél is az úgynevezett nyugdíjkorhatár fölötti bérjövdelem lehetősége ugyanúgy biztosítható legyen, és a nyugdíjkorhatár alattiaknál is bizonyos értelemben, hasonlóképpen, mint az egészségügyben dolgozóknak, azt a tervezett kvázi kedvezményt vagy enyhítésmérséklést ugyancsak bevezessék a szociális munka területén dolgozók részére. Ezt csak tájékoztatásképpen mondtam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez egy fontos tájékoztatás volt, úgy gondolom, ezzel bezárom a mai ülésünket, és további sikeres munkát kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 18 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Turkovics Istvánné